UFO NYT

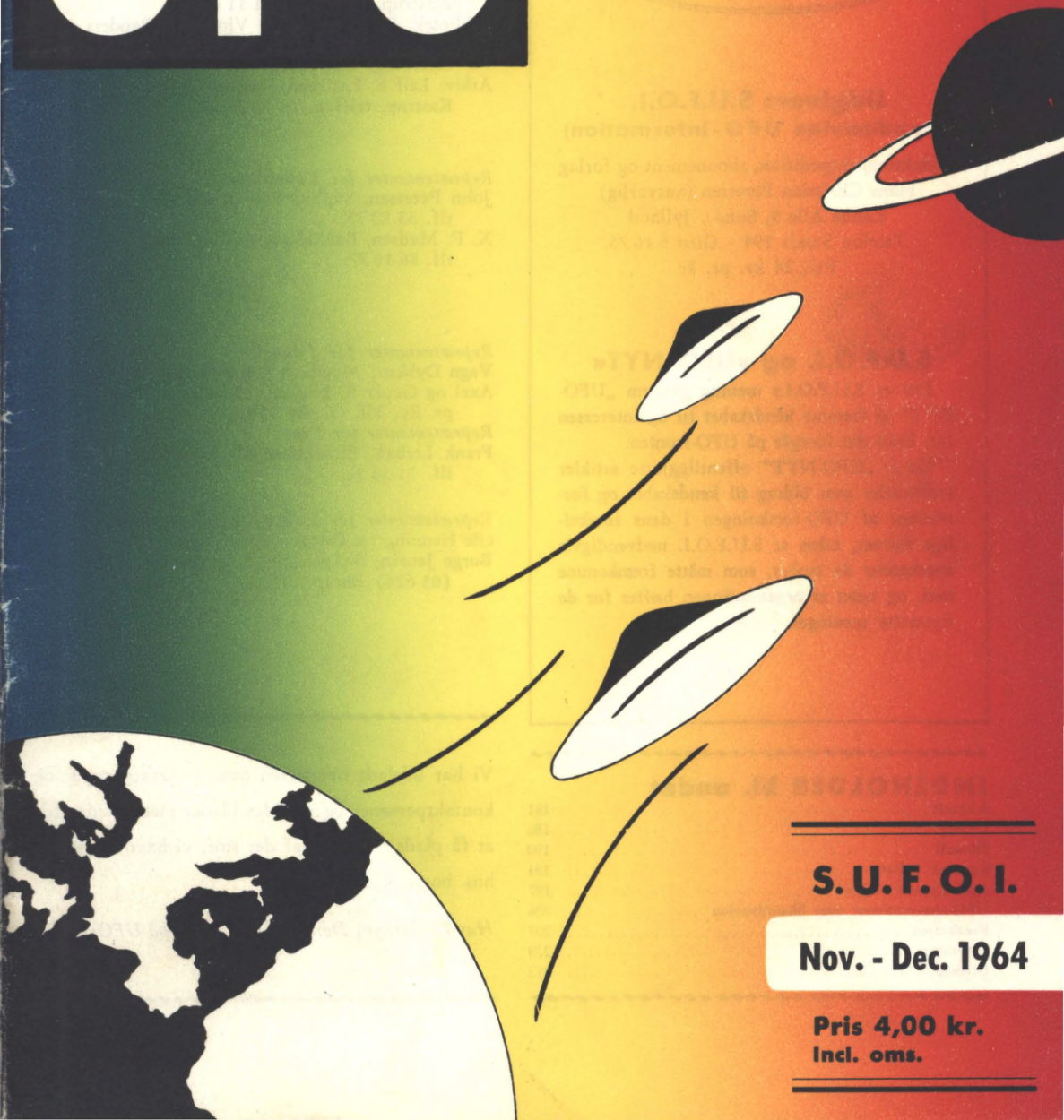

S. U. F. O. I.

Nov. - Dec. 1964

Pris 4,00 kr.
Incl. oms.

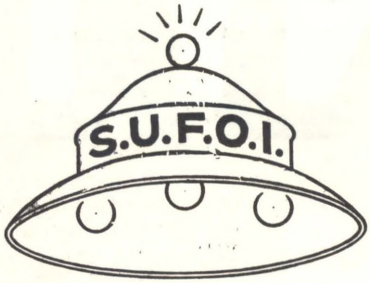

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Information)

Redaktion, ekspedition, abonnement og forlag
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 5 16 75
Pris 24 kr. pr. år

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt 181
Ufologi 186
Filosofi 190
Kosmisk bulletin 191
Apokalypsen i sigte? 197
UFO-observationer over Skandinavien 206
Brevkassen 207
Litteratur 209
Diverse 213

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge. Tlf. Lindholm 111.
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. (03) 23 29 48.
Rapportcentral: E. Jensen, Ingstrups Alle 35, Kastrup, telf. (01) 51 11 41.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Jørgen Andersen, Glentevej 37. Silkeborg. Tlf. 1322.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør, tlf. 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 86 16 77.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 2 73 94.
Axel og Gerda R. Nielsen, „Glarbohøj", Ry Nørskov pr. Ry. Tlf. Gl. Ry 150.
Repræsentanter for Fyn:
Frank Lerbæk, Strandhuse 35, Svendborg, tlf. 21 34 76.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Vi har udeladt oversigten over kontaktgrupper og kontaktpersoner og udvidet bladet med 4 sider for at få plads til resten af det stof, vi havde liggende hos bogtrykkeren.

Har De fornyet Deres abbonnement på UFO-NYT?

Teknisk...

★ AKTUELT ★

★

Ought to be translated

Hvad kan vi forvente af rumforskningen i de kommende år? Sovjetunionen råder nu over en raket på størrelse med Saturn 1-raketten, der kan sætte 10 tons i kredsbane.

Vi kan forvente, at de vil bruge denne raket og Voskhod-rumskibet til en lang række forsøg. I 1965 vil de sikkert forsøge langvarige flyvninger på op til 14 dage med dette rumskib, ligesom rendez-vous forsøg kan forventes gennemført. I 1966 vil de være i stand til at bygge en lille rumstation, hvorfra videnskabsmænd kan studere universet gennem kikkerter over jordens atmosfære, læger kan undersøge menneskets modstandsdygtighed over for vægtløshed og militæret kan spionere. På denne rumstation kan man samle et måneskib, der sendes op i flere dele. En flyvning rundt om Månen vil sikkert kunne gennemføres allerede i 1967. Rumstationen bliver næppe stor, sikkert med plads til 5—6 mand.

Allerede nu spionerer russerne med rumskibskosmos på ca. 5 tons. Disse drabanter sender kun, medens de er over selve Sovjetunionen. Herunder sendes billederne ned med fjernsyn; den mere detaljerede originalfilm bliver om bord i rumskibet og bringes til landing efter 5—10 dage. Det, man specielt er intereseret i, er f. eks. placeringen af bombemaskiner i de forskellige militære lufthavne og den amerikanske flådes bevægelser. En drabant er jo god til at overvåge store arealer.

Man kan også forvente, at russerne vil forsøge at bringe en Lunik til landing på Månen for at undersøge jordbundsforhold.

USA vil i 1965 og 66 gennemføre en række Gemini-forsøg. Flyvninger på 7 og 14 dage er planlagt; herunder vil en af astronauterne forlade rumskibet og manøvrere rundt i rummet med små raketmotorer. Også flere rendez-vous forsøg med en varighed på 2—3 dage er planlagt. Først vil man opsende en Atlas-Agena. Agena trinnet går ind i en cirkulær bane 260 km oppe og er forsynet med blinklys, så den er lettere at få øje på. 1 døgn senere opsendes Gemini. Indtil man er 30 km fra Agena anvendes radar og en elektronhjerne om bord i fartøjet. Når astronauterne kan se Agena-trinnet, overtager de selv styringen.

Ranger 8 og 9 skal skaffe yderligere oplysninger om Månens overflade i foråret 1965.

Surveyor-drabanterne, der skal opsendes med Atlas-Centaur, vil forsøge blød landing på Månen i 1966. Man vil her studere måneoverfladens bæreevne for rumskibe. Surveyor er bl. a. forsynet med en automatisk boremaskine, der optager prøver af Månen, som analyseres i et laboratorium i drabanten. Resultaterne sendes pr. radio tilbage til Jorden.

Strålingsbælterne og solvinden vil fortsat blive studeret af Explorer og 060-drabanter.

Man vil fortsætte med at afprøve Saturn-raketten med videnskabelige drabanter og modeller af 3-mands rumskibet Apollo om bord. Man vil bl. a. sende Pegasus-drabanten op i 250 km's højde. Den er udstyret med to store vinger, der registrerer meteorer. Amerikanerne planlægger ikke for øjeblikket nogen rumstation. I det hele taget kan vi i de kommende år forvente en regelmæssig opsendelse af spiondrabanter fra begge lande; ca. én hver 14. dag. Foruden alm. fotografering drives også *Ferret*-spionage. En sådan drabant indeholder to ting: et følsomt radioapparat, der kan opfange militære radiosignaler på bølgelængder, der ikke reflekteres af ionosfæren (f. eks. radioordre til lyttestationer i Sovjet før drabantopsendelse) og et apparat, der registrerer radarimpulser. Herved kan man få et indblik i, hvor effektivt modpartens »rum-radar« er.

Astronomi

Man har opdaget, at *Merkurs* natside ikke er så kold, som man troede. Man har registreret tilnærmelsesvis stuetemperatur. Dette tydes som tegn på en atmosfære, der fører noget af varmen fra dag- til natside. »Solvinden«, der består af ionoseret brint, kan tænkes at spille en vis rolle som »luftkilde« til atmosfæren.

Venus' rotationstid angives nu til 247 dage med en usikkerhed på 10 dage. Dette har man haft mistanke om siden Mariner II's flyvning. Opdagelsen

skyldes radioastronomerne, som desuden har opdaget, at *Mars* har et stærkt strålingsbælte. Noget af den radiostøj, der modtages fra *Saturn* tyder på eksistensen af et stuevarmt atmosfærelag.

Tre mand i et rumskib

Den 12. oktober kl. 8,30 dansk tid opsendte Sovjet tremandsrumskibet »VOSKHOD« (Solopgang). Det gik ind i en bane 409—178 km oppe, med en omløbstid på 90,1 min. og en banehældning på 65°. Det blev bragt til landing 24 timer og 17 minutter senere, efter at have kredset 16 gange om jorden. Om bord var oberst, ingeniør Vladimir Komarov, 37 år, ingeniør Konstantin Feoktistov, 38 år, læge Boris Jegorov, 27 år.

Kun Komarov var astronaut af uddannelse. Han var blevet trænet sammen med Gagarin og de andre. Han var reserve for Popovich i august 1962. Lægerne opdagene en mindre uregelmæssighed ved hans hjerte, og han blev taget ud af aktiv astronauttjeneste (ligesom Slayton i USA). Han fik end ikke lov til at overvære Bykovsky's og Terreshkova's opsendelse i juni 1963. Han lod sig behandle og gennemførte selv et træningsprogram, og ved en fornyet lægeundersøgelse blev han accepteret. Hans opgave under flyvningen var at sørge for radioforbindelsen og den manuelle styring.

Feohtistov og Jegorov havde gennemgået det samme korte træningsprogram som Valentina Tereshkova. I dette program lærer man rumskibets indretning at kende, foretager faldskærmsudspring og bliver bragt i fysisk topform ved forskellige gymnastiske øvelser.

Feohtistov skulle holde øje med rumskibets tekniske apparatur. Da Komarov afprøvede den manuelle styring, kontrollerede Feohtistov rumskibets orientering i forhold til stjernerne. Han sørgede endvidere for fotograferingen af skylaget og nordlys.

Jegorov tog de andres blodtryk, blodprøver og iagttog dem under flyvningen. Både han og Feohtistov foretog voldsomme bevægelser med hovedet for at se, om de blev svimle. Det blev de.

Også de fortalte om den kulsorte himmel og den lyseblå Jord. Under en af de solopgange, de optevede, havde de iagttaget en usædvanlig glorie omkring Jorden og oven over denne noget, der kunne ligne nordlys. Lyset var gult, og dets stråler spredtes omkring otte grader. Ved landingen blev instrumentsektionen, der bl. a. indeholdt bremseraketterne, kastet af, og man kunne se den svæve ved siden af rumskibet et stykke tid.

Rumskibets kabine er indvendig beklædt med et blødt, hvidt stof. Kosmonauterne sad ved siden af hinanden, Komarov i midten, Feohtistov til venstre og Jegorov til højre. På instrumenttavlen er der en globus, der viser rumskibets position, et ur og andre instrumenter. Ved Komarovs sæde befandt sig radioudstyret, en telegrafnøgle, styrestangen til manuel kontrol, og en kasse med redningsveste og varmt tøj. Astronauterne var iført hvide flyverhjelme og grå ulddragter.

Kosmos 32 blev bragt til landing efter 8 dage.

Kosmos 33 gik ind i en bane 209—293 km oppe, 65°.

Kosmos 41 fik en banehældning på 64,8°. Den blev muligvis opsendt på samme måde som Zond 1, idet man lige efter opsendelsen observerede nogle objekter 200—450 km oppe i 64,75°. Det har muligvis været resterne af startdrabanten.

Kosmos 42 og 43 fik en største højde på 1099 km og en banehældning på 49° (i sidste nummer stod der 4099 km).

Kosmos 44 blev opsendt 29. august i en bane 608—857 km oppe, omløbstid 99,51 min. og banehældning 65°.

Kosmos 45 blev opsendt den 13. september i en bane 200—305 km oppe, 65°. Den blev bragt til landing efter 5 dage.

Kosmos 46 blev opsendt den 24. september i en bane 270—215 km oppe med en banehældning på 51,25°. Den blev brugt til landing efter 8 dage.

Kosmos 47 blev opsendt den 6. oktober og bragt til landing efter 1 dag. Det menes, at det var en forløber for Voskhod. Banedata i næste nummer.

Kosmos 48 blev opsendt den 14. oktober i en bane 203—295 km oppe. Banehældning 65°.

Kosmos 49 blev opsendt den 24. oktober.

Kosmos 37 blev bragt til landing efter 8 dage.

USA

Den endelige bane for Syncom 3 blev 35.670—35.910 km. Omløbstid 23 timer 56,158 min. Banehældning 0,095°. Dens vægt efter at styreraketten havde brugt sit brændstof, 38 kg.

Den 25. august blev *Explorer 20* opsendt i en bane 872—1021 km oppe, med en banehældning på

79,9°. Den 44 kg tunge drabant skal måle ion-koncentration og -temperatur, kosmisk støj og elektrontæthed i atmosfæren.

Den 28. august blev *Nimbus 1* opsendt i en bane 428—936 km oppe med en banehældning på 98.65°. Den 340 kg tunge drabant blev stabiliseret ved hjælp af små raketmotorer, så dens fjernsynskameraer og infrarøde måleinstrumenter konstant vendte ned mod Jorden. Efter 26 dage ophørte den med at sende, da den mekanisme, der skulle rette solbatterierne mod solen svigtede. Nogle af de sidste data, den sendte, tydede på vulkansk aktivitet i bjergene i Antarktis. Man modtog jævnligt dens særdeles klare vejrbilleder i Rude Skov.

Den 1. september gjorde USAF et mislykket forsøg på at opsende den første Titan 3 A raket. Det er en Titan 2 raket forsynet med et toptrin. Ved at fastspænde to fastbrændstofraketter til første trin fås følgende 4 trins raket:

1. trin: to faststofraketter med samlet tryk på 1000—1100 tons.
2. trin: to motorer med samlet tryk på 195 tons.
3. trin: en motor med trykkraften 45 tons.
4. trin: to motorer med samlet trykkraft på 7,2 tons.

De tre øverste trin anvender kvælstofforbindelser, der kan opbevares længe i tankene. Fiaskoen skyldtes, at sidste trin ikke brændte længe nok. Titan 3 A og 3 C kan altså i modsætning til Saturn opsendes med kort varsel. Den skal bl. a. sende militære kommunikationsdrabanter op i syncron bane og opsende en forbedret SAMOS-version. Den nuværende kan kun medføre én landingskapsel med film. Den nye 10 tons tunge SAMOS skal medføre op til 10 sådanne kapsler, som man så med passende mellemrum vil sende tilbage til Jorden.

Den 4. september blev OGO 1 opsendt med en Atlas-Agena. Den 487 kg tunge drabant gik ind i en bane 282—149.390 km oppe med en banehældning på 31,16°. Dens omløbstid er på 63 timer, 58,9 min. Den skal studere solens stråling, magnetfelter og strålingsbælterne. For at foretage mere nøjagtige målinger skulle den være stabiliseret i banen. Dette mislykkedes imidlertid, og den slår en kolbøtte hvert 9. sekund. Man får alligevel gode data fra 16 af de 20 eksperimenter.

Den 18. september blev Saturn 7 opsendt med en model af Apollo-rumskibet (3-mands) om bord. Tryk, temperaturer og vibrationer blev målt inde i kabinen, som sammen med sidste trin som planlagt brændte op efter 59 omgange. Bane 180—234 km oppe, 88,4 min. Et nyt stabiliseringssystem bevirkede, at drabanten næsten ikke roterede om sig selv. Vægt: Sidste trin 6,5 tons; tekniske instrumenter 2,45 tons og Apollo-rumskib 7,80 tons. I alt 16,65 tons.

Den 3 oktober blev *Explorer* 21 opsendt. Den 61,7 kg tunge drabant gik ind i en bane med største højde 96.000 km. (Man havde sigtet mod 200.000 km.) Mindste højde 190 km. Banehældning 33°. Alle 9 eksperimenter fungerer normalt. Der er et magnetometer om bord, fire tællere til kosmisk stråling og tre instrumenter til analyse af solvinden (plus to mindre magnetometre).

Den 9. oktober blev *Explorer 22* opsendt i en bane 875—1080 km oppe med en banehældning på 79° og en omløbstid på 104,7 min. Den 52,6 kg tunge drabant skal kortlægge elektrontemperatur og tæthed i ionosfæren. Man har udført et vistnok vellykket forsøg på at reflektere en laser-stråle på nogle spejle på drabanten.

De hemmelige drabanter

Banen for drabanten 4. juni (TOR-Agena D) var forkert. Der skulle have stået 190—450 km, 80°.

21. august: Thor-Agena, 349—363 km, 115°. 14. september: Thor-Agena, 175—445 km, 85°. 23. september: Vistnok *Samos 24*, ned 28. sep. (se næste nr.). 6. oktober: Thor-Able-Star, ca. 960 km. To drabanter, hvoraf den ene var en Transit.

Bemærk:

Alle tre russiske kosmonauter så ildfluerne som »glødende partikler, der adskillige gange langsomt fløj tæt ved rumskibet«. Foruden de alm. raketmotorer anvendtes ion-motorer til stabilisering. Endnu et bremsesystem blev sat i anvendelse lige over jordoverfladen, så kabinen landede blødt. Dette bestod af et ekstra sæt bremseraketter. Jegorov følte det, som om han stod på hovedet, når han lukkede øjnene under den vægtløse tilstand. Luftbobler i en væske har en tydelig tendens til at gå i stykker i mindre bobler, som ikke har nogen tendens til at samle sig igen (modsat på Jorden under tyngdekraften). *H.S.*

Tilføjelse

24/10	Kosmos 49	260—480 km	59 °
6/10	Kosmos 47	180—410 km	65 °
28/10	Kosmos 50	190—230 km	51,2°
23/ 9	*Samos 24*	145—300 km	92,9°
28/10	*Samos 25*	150—290 km	96 °
5/10	Thor-Agena	195—420 km	80 °
17/10	Thor-Agena	180—440 km	75 °
2/11	Thor-Agena	195—440 km	80 °
4/11	Thor-Agena	515—540 km	82 °
6/11	*Explorer 23*	465—980 km	52 °

(type som Explorer 13 og 16, meteorer).

5/11 *Mariner 3* i bane om Solen. Mislykket, da næsekappen ikke frigjorde sig. *H.S.*

Se venligst side 209

DER *ER* LIV PÅ MARS!

»Der er liv på Mars,« siger den førende videnskabsmand dr. phil. Frank B. Salisbury, »og med de data, vi har netop nu, tror jeg, at bevismaterialet endda antyder en intelligens, der er på højde med eller måske endog overgår vor.«

Ved århundredskiftet godtog næsten enhver Percival Lowell's og andre store astronomers overbevisning: at der på Mars levede en intelligent civilisation, som var i stand til at bygge mægtige kanaler.

Så fuldkommengjordes brugen af spektroskopet, et optisk instrument til at studere himmellegemernes kemi og andre egenskaber.

Det billede, som fremkom gennem den spektroskopiske undersøgelse af Mars, viste et så utroligt barskt miljø, at drømmene syntes at blive knust hos dem, der følte, at vi havde naboer i solsystemet. Dog fremkom der stadig beretninger om kanalerne, og andre beviser på fremskredet liv dukkede op og blev registreret. Så hvad skal vi her på Jorden tro om Mars? Lad os undersøge bevismaterialet.

Imod muligheden for civilisation eller nogen form for liv på Mars taler disse formodninger, som er baseret på spektroskopiske fund:

Vi regnede med, at Mars var kold, fordi den er længere fra Solen, og fordi dens atmosfære er så tynd. Men nu tror vi, at temperaturen kan falde til under ÷ 55° C. om natten og kun stiger til ca. 20° i nærheden af ækvator ved midsommertid. Kan nogen form for liv eksistere under sådanne betingelser? Der er ikke fundet ilt på Mars, og alt tyder på, at der er meget lidt vand, måske kun nok til at fylde en af de store nordamerikanske søer.

Der findes heller ingen ozon i Mars' atmosfære, og den kraftige dis, som tilbageholder blåt og ultraviolet lys (og som det har været vanskeligt for astronomerne at forklare, lige siden den første gang blev opdaget) forsvinder undertiden over store områder i time- eller dagevis. I disse perioder kan ultraviolet lys fra Solen trænge uhindret igennem til Mars' overflade. En sådan intensitet ville være dødelig for bogstavelig talt alle de former for liv, vi kender på Jorden.

Alligevel — er det ikke muligt, at der kan være liv på Mars, som på yderst afgørende måder adskiller sig fra jordisk biologi? Er det for eksempel ikke muligt, at der på Mars er et livssystem baseret på en biokemi, som ikke kræver ilt eller vand i stor mængde, og som ikke påvirkes alvorligt af ultraviolet lys?

Der er mange opdagelser, som støtter denne antagelse.

Tænk på tegningerne på planetens overflade — tegninger, som omhyggeligt er blevet kortlagt siden udviklingen af kraftige, superskarpe teleskoper.

Sommeren er varmere på Mars' sydlige halvkugle (vist foroven på kort og fotografier, fordi kikkerten vender billedet), og de fleste af tegningerne ligger i et bælte syd for ækvator.De lyse områder omkring tegningerne (kaldet ørkener) er rødlige med skær af gult og orange. Om vinteren er tegningerne selv lys-okker i farve. Som foråret nærmer sig, og polarhætten begynder at skrumpe ind, begynder tegningerne nærmest polarhætten at blive mørkere. De bliver grå og blålig-grønne, sommetider endda sorte eller mørkerøde. Men de grønne farver, vi kender på Jorden, ses sjældent. Efterhånden som polarhætten forsætter med at skrumpe ind, bliver tegningerne støt mørkere hen imod ækvator.

Alt dette tyder på en form for planteliv, der reagerer på Mars-forårets varmere vejr og forhøjede fugtighed. Og det er ikke en kæmpende form for liv, som med nød og næppe er i stand til at over-

leve i de barske omgivelser. Vore ørkeners kæmpende vegetation kan næppe opdages fra en jetairliners højde. Disse tegninger ses over en afstand på ca. 64 millioner kilometer!

Gennem det sidste århundrede er der også blevet observeret andre ændringer i tegningerne på Mars. Visse træk bliver særlig fremtrædende på bestemte tider og svinder senere bort. I et par tilfælde er der kommet helt nye tegninger til syne i områder, der kun havde været ørken.

Mest bemærkelsesværdig var tilsynekomsten — mellem 1950 og 1954 — af tegninger, som til sidst dækkede et område på omtrent Frankrigs størrelse. I 1952 var tegningerne knap nok synlige, men inden 1954 var de fuldt udviklede. Det tyder slet ikke på en vegetationsform, der er på grænsen til at uddø. Og der er mange observationer, som synes at antyde eksistensen af ikke blot yppigt planteliv, men af intelligente væsener på Mars. Højst interessant er det netværk af linier, der kendes som »kanalsystemet«. Det blev opdaget i 1877 af den italienske astronom Schiaparelli. For ca 30 år siden, på højdepunktet af vor pessimisme angående liv på Mars, blev selve eksistensen af kanaler benægtet af mange astronomer, som havde været ude af stand til at se dem. Men siden da har vi haft utallige positive rapporter fra astronomer over hele verden, og der er taget mange fotografier, der viser dele af netværket. Nu godkender de fleste astronomer deres eksistens. Men som det kunne ventes, kan få blive enige om deres betydning. Undtagen angående én ting: Alle er nu enige om, at det *ikke* er åbne vandveje, sådan som det uheldige udtryk »kanal« antyder. For at kunne ses på denne afstand, må den tyndeste linie være ca. 50 km bred.

Netværkets beskaffenhed er særlig interessant. Mange af kanalerne ser ud som dobbeltlinier, og hvor tre eller flere kanaler skærer hinanden, kan undertiden ses en lille mørk plet. I det hele taget synes systemet at være alt for indviklet til at kunne forklares ved noget naturligt fænomen. For eksempel kunne det ikke være revner i Mars' jord forårsaget af planetens sammenskrumpning. Faktisk ender ingen af dem simpelt hen i ørkenen, sådan som revner forårsaget af skrumpning gør. Disse linier har næsten alle forbindelse med noget. En ingeniør ved navn Wells Allen Webb har sammenlignet Mars' kanalsystem med naturlige revnesystemer som dem, der findes i Sahara og med nogle af menneskets samfærdselssystemer. Alle de naturlige netværk, som han undersøgte, havde et gennemsnit på 3 stråler pr. skæringspunkt, mens derimod netværket på Mars ligesom jernbanenetværket i USA har et gennemsnit på 4 stråler pr. skæringspunkt og et stort antal skæringer med endnu flere stråler (op til 9). Naturligvis *beviser* disse optagelser i virkeligheden ikke noget. Men læg mærke til, at man kan finde alvorlige fejl i enhver »naturlig« forklaring, som indtil nu er blevet foreslået; men den tanke, at højt civiliserede væsener på Mars har bygget et kombineret færdsels- og vandfordelingssystem med store »landbrug« anbragt med mellemrum nær ved underjordiske rørledninger eller nær ved veje, støder kun an mod vore foudfattede fordomme over for en sådan teori.

Og kanalerne er ingenlunde de eneste opdagelser, som støtter antagelsen om intelligent liv på Mars.

I 1877 opdagede Asaph Hall de to små satellitter, der går i bane tæt ved Mars, de eneste satellitter i solsystemet — bortset fra de nye, kunstige i bane om Jorden — som roterer om deres moderplanet i sådanne fuldstændig cirkulære baner ved ækvator. De er mindre (hvor meget kan ikke bestemmes) end otte og seksten km i diameter. Den inderste roterer om Mars på mindre tid, end det tager planeten at dreje en omgang, og den synes at reagere på gnidningsmodstand fra atmosfæren — som om det var en stor hul kugle. Ingen anden naturlig satellit i solsystemet har disse egenskaber; andre satellitters baner er elliptiske, hældende mod ækvator. Dog viser de kunstige satellitter, opsendt af USA og Rusland, typisk nok træk, som vi finder dem ved Mars' satellitter.

Og der er et andet bemærkelsesværdigt fænomen. Siden sidst i trediverne har der på Mars' overflade vist sig klart funklende lysglimt, der varede fra et par sekunder til fem minutter. I et par tilfælde blev glimtet efterfulgt af en tynd hvid sky, som udvidede sig hurtigt og forsvandt inden for ca. 1 time. Ingen jordisk vulkan ville gløde med et så strålende skær og i så kort en tid. Et meteornedslag kunne næppe frembringe et glimt, som varede 5 minutter. En refleks fra en blank overflade kunne næppe forklare skyen. Der er ikke blevet foreslået nogen god naturlig forklaring. Selv atombom-

beteorien synes ikke at stemme med glimtets varighed. Dog, hvis der eksisterer en intelligent civilisation på Mars, kunne vi forestille os, at den kunne have noget for, der ville forklare dette mærkelige fænomen.

Rapporterne om mærkelige, ukendte flyvende genstande på vor himmel kan også være betydningsfulde. Vi har hørt en masse om disse UFOer siden 1947. I virkeligheden har der været beretninger om dem gennem århundreder før den tid.

Måske fordi der aldrig er blevet oprettet »officiel« forbindelse mellem disse genstandes beboere og regeringer på jorden, eller måske fordi der er en gruppe klart fanatiske mennesker, som har reageret med religiøs iver, har mange videnskabsmænd været ganske uvillige til at indrømme den mulighed, at UFOerne kunne være rumskibe, der kommer udefra. I stedet har de fremsat nogle mulige forklaringer som f. eks. mistydede naturfænomener eller hallucinationer stammende fra en eller anden psykologisk mekanisme, som vi endnu mangler at forstå.

Jeg hævder, at meget få videnskabsmænd har nogen sinde taget sig tid til eller gjort sig den ulejlighed at undersøge UFO-fænomenet med opladt sind. Jeg begyndte en sådan undersøgelse for ca. 2 år siden og finder det nu umuligt at anvende de nemme forklaringer i ethvert tilfælde. Der er alt for mange agtværdige vidner, der ikke har noget fælles med de ovennævnte fanatikere. Der er alt for mange betydningsfulde forhold som f. eks. mellem antallet af observationer og Mars' nærhed. Der er også tilfældet med UFOobservationer i Frankrig i efteråret 1954 langs Jordens storcirkler. Hvilket psykologisk fænomen skulle kunne forklare det?

Hvis UFOerne er rumskibe fra Mars, hvorfor har deres besætninger da ikke sat sig i direkte forbindelse med os? Det er let at forestille sig, at de kunne have deres grunde til at iagttage os uden at sætte sig i forbindelse med os.

Således har vi det forvirrende netværk af kanaler, tegningerne, som skifter farve med årstiderne, satellitterne, de skarpe lysglimt fulgt af hvide skyer og UFOerne. På alt dette synes det mig at være den enkleste forklaring, at der *er* liv på Mars. Og med de data, vi nu har, mener jeg, at bevismaterialet er tilstrækkeligt til at konkludere, at der kunne være en intelligens lige så høj som eller måske højere end vor. I det mindste er muligheden stor nok til at retfærdiggøre enhver anstrengelse for at forsøge at nå Mars og udforske dens overflade.

Vi må fortsætte med at anstrenge os mest muligt for ved anvendelse af naturalistiske principper at forstå de fænomener, som tyder på liv og intellgiens på Mars. Det er videnskabens vej, og den har førhen vist sig lønnende. Måske vil vi finde en naturlig forklaring på de påfaldende observationer, der er fremført her. Men vi må ikke udelukke muligheden for intelligent liv.

Vi må forberede os åndeligt, følelsesmæssigt og videnskabeligt på den mulighed, at vor nærmeste naboplanet bebos af tænkende væsener (taget fra: Pageant Magazine — september 1964 — indsendt af: Lawrence Miller, Appleton, Wisconsin).

Ufologi . . .

Mystiske objekter på himlen

Af R. Veillith

Livsvarigt medlem af »La société astronomique de france« (Det franske astronomiske selskab)

Vi har ønsket at bringe denne redegørelse, fordi den indeholder detaljer af betydning for alle grupper af interesserede. Vi stifter bekendtskab med bl. a. følgende områder:

1. **En videnskabelig beretning af fænomenet: Ildkugler.**
2. **En lang række interessante observationer.**
3. **»Videnskabens reaktioner.**
4. **Den materielle verdens konklusioner.**

Red.

Hr. Veillith,
Les Pins, *Everly, d. 20. nov. 1961*
Le Chambon-sur-Lignon.
Kære kollega!

Jeg takker Dem mange gange for Deres skrivelse af 8. november såvel som for det kontingentsupplement, De lige har tilsendt mig, selv om De jo er livsvarigt medlem. Vi kan praktisk talt give Dem alle »Astronomien«s årgange mod en betaling af 11,60 NFrs pr. år.

Disse årgange er i løse hæfter eller årgangsvis hæftet. Vi har også et vist antal indbundne årgange, men disse koster 4 NFrs mere pr. årgang. I løbet af nogle dage vil vi lade Dem vide præcist, hvilke årgange vi kan levere Dem indbundne.

De meddeler mig, at De beskæftiger Dem med et lille tidsskrift, i hvilket De gerne vil offentliggøre en artikel, der skulle indeholde observationer stammende fra de »Modtagne meddelelser«, der er behandlet på selskabets møder. For så vidt det ikke drejer sig om komplette artikelgengivelser men blot om observationscitater, så behøver De ikke nogen særlig tilladelse, hvis De sørger for at nævne, med nøjagtig angivelse af dato for offentliggørelse, at observationen er uddrag af vor bulletin.

Hvis De derimod vil gengive artikler in extenso, så må De indhente tilladelse hos vor generalsekretær, Madame Camille Flammarion, som er chefredaktør for vore bulletiner. Desværre er fruen meget syg i øjeblikket, og det vil være bedst at undlade at skrive til hende netop nu.

Med særdeles højagtelse
For kassereren
(sign.) ulæseligt.

Detailler og kommentarer

1) Vi er optaget som livsvarigt medlem af Société Astronomique de France på selskabets møde den 26. marts 1945. Før nævnte dato var vi ordinært medlem, godkendt på selskabets møde den 4. april 1943.

2) Vi har altid anvendt betegnelsen »livsvarigt medlem« i vore forskellige meddelelser både til Société Astronomique de France og til Centre National de la Recherche schientifique (det nationale center for videnskabelig forskning), samt til diverse tidsskrifter og dagblade. For eksempel har vi for ca. 15 år siden afleveret vort skrift »Solen og meteorologien« til sidstnævnte institution, dernæst et arbejde »De flyvende tallerkener er rumskibe, og de er ikke-jordiske i deres oprindelse« (mikrofotograferet i C.N.R.S. den 24. december 1955), og endelig et skrift med titel »Flyvende objekter fra en anden planet har observeret Jorden i 1956« (mikrofotograferet i C.N.R.S. den 22. marts 1957). Disse tre skrifter er også bleven sendt til S.A.F., uden at nogen bebrejdelse er bleven rettet imod os!

3) S.A.F. har i løbet af september 1962 sendt os 3 pakker indeholdende et stort antal astronomiske bulletiner, hvilke vi har tilbagesendt den 5. november 1962 (med jernbanen). Der var 16 komplette årgange og 13 delvis komplette årgange af S.A.F.'s bulletin.

4) I alle vore artikler om de mystiske objekter på himmelen har vi indledningsvis anført, at dokumentationens eneste kilde var S.A.F.'s bulletin.

5) Vi har en betydelig fornemmelse af, at de bebrejdelser, der rettes mod os, aldrig ville være fremkommen, hvis det havde drejet sig om et andet emne end de mystiske objekter på himmelen. Vi ved, at spørgsmålet om disse objekter virker meget irriterende på mange mennesker, som hyppigt har ført en altfor kraftig polemik derom. Nogle er overbeviste om, at det er narrestreger, og at der ikke er noget, der alvorligt støtter tesen om maskiner af ikke-jordisk oprindelse. Mangelen på alvorlig presse og miskendte arbejder fra visse forskere er årsagen dertil, endvidere den reklame, der gøres for visse arbejder, som er videnskaben uværdige, og hvis forfattere, rene charlatanter på dette felt, kun tænker på personlig gevinst. Men sådan er det jo desværre på alle områder, f. eks. inden for medicinen etc. Hvor findes der ikke charlatanter, som skader anstrengelser, der har sandheden som mål?

Indtil 1954 har vi personligt ikke fæstet lid til de mystiske objekter på himmelen, og vi indrømmer gerne dette over for enhver, der vil høre det. Vi måtte have fast grund under fødderne i form af alvorligt udført arbejde, før vi indledningsvis gik med til, at de mystiske objekter på himmelen ikke kunne være en uhyrlig journalistisk and, og sidenhen kunne acceptere, at hypotesen om de ikke-jordiske besøgende var plausibel, hvilket nu er bleven til vished.

De andre, som er sikre på de beviser, de allerede har, irriteres undertiden over den mur af manglende forståelse, som de møder, og over de hindringer, der skal overvindes, forinden dette emne: de mystiske objekter på himmelen — endelig kan blive udforsket på passende måde og i et videnskabeligt lys, således som nogle forskere allerede har gjort det.

Den dag, vi modtager en videnskabelig dokumentation, der reducerer in absurdum alle den metodiske videnskabs beviser (herunder navnlig forskeren Aimé Michel's opdagelse af de lige liniers princip) på forekomsten af mystiske objekter på himmelen med ikke-jordisk oprindelse, den dag — det står vi fast ved — vil »Lumières dans la Nuit« offentliggøre en sådan dokumentation, som jo vil betyde et knusende nederlag for alle, der i øjeblikket mener, at teorien om tilstedeværelsen af ikkejordiske maskiner i rummet over os og undertiden på overfladen af vor planet netop støttes af mangfoldige videnskabeligt underbyggede beviser.

Men i de fem år, som dette tidsskrift har eksisteret, har vi ventet forgæves på ophavsmanden til en sådan dokumentation. — Slut.

Oversat: *Aage Voss*

»Lumières dans la Nuit«. —

Ranger VII og fotografierne fra månen

Refusert av Bergens Tidende 23. august 1964

Konkuransen om beherskelse av verdensrummet fortsetter, spørsmålet om liv på våre naboplaneter er fremdeles aktuellt, til tross for alle jordiske vitenskapsmenns forsikringer om at liv i den tillstand vi kan tenke oss det, umulig, eller så godt som ikke, kan eksistere på disse planetene. Eller, er det ennå mistanke om at liv *kan* eksistere andre steder i vårt solsystem? Aner man at det er liv?

Vi har gledet oss over amerikanernes seier i forbindelse med Ranger VII's billeder fra Månen, men hva er det som er så eksepsjonellt med disse billedene? Jo, man vet nå, at støvlaget på Månen bare er en 20—30 cm dypt, og at den har atmosfære. Bortsett fra dette, ser man ikke mer på de billeder som har vært offentliggjort i pressen, enn man kan observere med en kikkert på 100 x forstørrelse, om noe mer detaljert.

Hva er det som er så fantastisk med dette?

Amerikanerne sammenligner fotografiene med Gallileis oppdagelser, og er elleville av begeistring, og ut fra dette må vi kunne fastslå at det dreier seg om mer enn detaljfotografering av månekratere. Vi må kunne anta, at det er blitt fotografert epokegjørende ting, som man mener ennå ikke er modent for offentliggjørelse.

I en ubetydelig notis i BT sist mandag, fra NTB-Reuter meldes det: »Statsmenn i 110 land får Ranger-fotos«. Ifølge teksten går meldingen ut på, at president L. B. Johnson, vil sende et sett månefotografier til statsmenn i 110 land, og håper dette vil bidra til ytterligere samarbeid i romforskning for fredelige formål. Hva viser disse billeder, som sendes statsmen, og som vil bidra til økt samarbeid i romforskningen?

NTB-meldingen, synes tilsløret å vise til noe epokegjørende, i forbindelse med disse billedene.

Er det mulig, at de viser frem bygninger og annet som kan lede tanken hen på at andre mennesker allerede bruker Månen som base? Som bruker Månen som base for sine ekspedisjoner til Jorden? Det er en fantastisk påstand, men den er ikke min. Den er fremsatt av amerikaneren G. Adamski, som hevder han er den første som har fotografert rumskip fra andre kloder. I boken »Ombord i Rumskibe«, som utkom allerede i 1957 hevder han at han har fløyet med ikkejordiske rummskip og at han har sett (fra luften) bygninger og annet på Månen som viser, at andre enn Jordens mennesker allerede har tatt den i bruk som base. Nå når fotografiene fra Ranger VII foreligger, skulle det vel lett kunne bevises at denne Adamski er en svindler og fantast?

At hans fantastiske historier er det rene oppspinn. Nå skulle vel de som i alle år har vært så ivrige etter å avsløre ham ha stoff nok til dette. Billedene viser jo bare månekratere i stort utvalg og omfang? Eller gjør de ikke det?

Ennå har vi ikke hørt de offisielle amerikanske myndigheter korsfeste Adamski, til tross for at han i 12 år har bedrevet sin »bedrageriske virksomhet«. I denne tiden har han skrevet 5 bøker, og fått en mengde tilhengere, men ennå har ingen klart å avsløre ham som bedrager.

Tvertimot ser det ut som om mange av de ting, han har fortalt om, er de facts. Han har fortalt, at Månens overflate var fast, og at den hadde atmosfære, han har fortalt om »ildfluene« som Glenn og Gagarin var så forbauset over å finne i rummet. Tilfeldigheter? Kansje det, men forbausende tilfeldigheter.

Om kort tid går det en film fra kyst til kyst over det amerikanske fjernsynsnett. Den handler om ukjente flyvende objekter, og er lagt fram av selvsamme Adamski.

Og nå venter vi på, at billedene skal bevise, at Adamski er en sjarlatan. Men hvor lenge skal vi vente?

Jeg vil påstå at det ikke vil bli utsendt noen slik meddelelse, hverken nå eller senere.

Mens leserne av dette, skadefro venter, at jeg skal gå i vasken på en slik påstand, sier våre vitenskapsmenn, at det ikke kan være liv andre steder innen vårt solsystem, men USA og Sovjet planlegger begge i den nærmeste fremtid å sende bemannete rummskip til Venus, hvor temperaturen vil være 600°?? Skal kosmonautene i badstu?

I november skal amerikanerne sende en romsonde til Mars for å gi svar på spørsmålet om det er liv der, og nok en sonde i desember, kan vi lese i »Morgenavisen« 10. august, men vi vet jo allerede at det ikke er liv på Mars, så det kunne de jo ha spart seg, men russerne »stakkar« er like interessert i det samme.

Det ser ut som om stormaktenes romfartsorganisasjoner ikke kan godta det faktum, som alle biologer og zoologer er enige om, at liv ikke kan eksistere utenfor vår klode.

De arbeider planmessig videre, upåaktet alle Darwinistiske teorier og deres talsmenn, for å få svar på menneskets eldste og mest kjente gåte: »Hvor kommer vi fra?« *I. T. M.*

Mennesker også for 1,8 millioner år siden

Den britiske antropolog, professor Louis Leakey, har i en dal i Tanganyika i Østafrika fundet rester af mennesker, der menes at have levet for 1.820.000 år siden. Fundet har efter professorens udsagn kuldkastet hidtidige teorier om menneskets udvikling, idet de viser, at skabninger, der næsten svarer til det moderne menneske, har levet hundredtusinder af år tidligere, end man oprindeligt gik ud fra.

Professor Leakey har fremlagt sine resultater på et pressemøde i Washington, indkaldt af The National Geographic Society, der støtter hans udgravningsarbejde i Afrika. Leakey erklærede, at han og to andre forskere havde døbt de nyfundne skabninger „Homo habilis", d.v.s. menneske med evner. Opdagelsen af „Homo habilis" vil nødvendiggøre en revision af de eksisterende lærebøger i antropologi — inklusive den, han selv er forfatter af, sagde Leakey.

I Olduvai-dalen i Tanganyika har professoren, bistået af sin kone og siden to andre antropologer, fremdraget forstenede rester af 5 „Homo habilis". Det er konstateret, at en af de fundne skabninger er et 11 års barn, en anden en ældre kvinde, og en tredje en kvinde i 20 års alderen.

„Homo habilis" har efter professor Leakeys undersøgelser været mellem 105 og 135 centimeter højt, har gået oprejst, har benyttet sig af tildannede redskaber og har muligvis kunnet tale. Hjerneskallen er ikke stor, men mundhulen tilstrækkelig omfangsrig til at rumme en tunge, der kan danne ord.

Racen levede i Olduvai-området i tiden omkring 1.820.000 år til omkring 1 mill. år før vor tidsregning. På det tidspunkt var Olduvai-dalen et frodigt sumpområde med store mængder af urter, fisk og vildt. I dag er den en ørken. Professoren hævder, at eksemplarer af racen sandsynligvis er udvandret til Europa.

Det revolutionerende i professor Leakeys fund består i, at et øjensynlig menneskelignende væsen har eksisteret på et tidspunkt, da man efter de gængse teorier endnu næppe var nået til „halvmennesket" i udviklingsrækken — længe før „Pithecanthropus" (javamanden) eksisterede. Normalt går man ud fra, at udviklingsrækken frem til det moderne menneske, „Homo sapiens" er gået fra aberne via halvmenneske over Java-manden til de umiddelbare forløbere for mennesket, såsom Cromagnom-manden og Neanderthal-manden, der levede mellem 60.000 og 30.000 år før vor tid.

Frederiksborg Amtsavis 5.4.64.

Det frygteligste ved at søge sandheden er at finde den.

Remy de Gourmont.

Filosofi . . .

Kan UFOer vække eliten

„Menneskets mentalitet er således, at dets handlingsmotiver fortrinsvis er egoisme, overfor hvilken fornuft. ærlighed og retskaffenhed altfor ofte kommer til kort".

Auguste Lumière.

Som vore læsere vil kunne se det i denne artikel, har det fremragende franske akademimedlem, Daniel-Rops, trodset frygten for latterliggørelse ved at indrømme, at UFO-sagen interesserer ham i allerhøjeste grad. Dette modige standpunkt vil helt indlysende skabe bevægelse i den almindelige modstands rækker. Vil den være kraftig nok til at vække eliten blandt disse? Det er endnu for tidligt at udtale sig definitivt, men der er grund til at tvivle, og det er derfor vi ønsker at advare vore læsere, således at de ikke gør sig nogen illusioner.

Det viser sig med stedse større tydelighed, at sandheden om UFOer først vil blive kendt af alle, få officielt stempel om man vil, når afgørende begivenheder indtræffer. Det kunne f. eks. ske ved:

1) At undersøgelsen af dette emne blev foretaget af talrige videnskabsmænd, heriblandt navnlig professionelle astronomer. Nu er det imidlertid sådan, at næsten alle de lærde kun kender dette spørgsmål fra aviserne, som i lang tid har beflittet sig på at latterliggøre det. Med hensyn til de professionelle astronomer, så har i det mindste 90 % af dem aldrig studeret problemet, og det lille tilbageblivende mindretal, som venligst har villet undersøge den imponerende UFO-dokumentation objektivt, er som vi overbevist, men vogter sig vel for at sige det til andre. Det synes således indlysende, at det ikke bliver i morgen, at det store flertal af videnskabsmænd og navnlig professionelle astronomer vil beslutte sig til at studere problemet, medmindre da at begivenhederne udvikler sig sådan, at de ligefrem drages ind i det. Men denne mulighed synes at være nok så fjern.

2) Eller ved at regeringerne selv blev overbevist om, at UFO-sagen er en fantastisk realitet, at UFOerne en dag vil blive afgørende for hele menneskehedens tilværelse, og at det her drejer sig om en kendsgerning af allerstørste betydning. Men det er slet ikke sikkert, at regeringerne er overbevist om dette. Ellers havde deres politik været anderledes, end den er i øjeblikket.

Mange læsere mener, at regeringerne ved alt om dette emne, og at de med nidkærhed vogter hemmeligheden. Det er ikke absolut sikkert! At denne vurdering er korrekt erkendes derved, at størstedelen af de officielle undersøgelseskommissioner ikke har udført en gerning, der kan måle sig med det, de private foregangsmænd og andre kompetente forskere er nået frem til, besjælet af sandheden som disse er. Fraregnet militære observationer er det m. h. t. UFO-sagen først og fremmest, ja udelukkende tør man sige, gennem aviserne, at et officielt medlem af en undersøgelseskommission får kendskab til den eller den observation. I USA f. eks. er frygten for latterliggørelse så drabende, at en stor del af medlemmerne af den officielle undersøgelseskommission a priori har været negativt indstillet over for en objektiv udforskning af spørgsmålet. De var simpelthen rædselsslagne ved tanken om, at man kunne mistænke dem for at „tro på sådan noget pjank", og det kom så vidt, at man med overlæg forfalskede statistikkerne, således som Michel Carrouges tydeligt beviser det i sin udmærkede bog „Les apparitions de Martiens" (Marsmændene kommer). Et symptomatisk og slående eksempel på denne frygt for latterliggørelse finder vi hos kaptajn Ruppelt, som har skrevet bogen „Face aux Soucoupes Volantes" (Flyvende tallerkener på allernærmeste hold), og som ikke så længe efter praktisk talt desavouerede sin bog! Altsammen fordi det i visse kredse ikke er fint at tro på sådanne tåbeligheder, og fordi det kan komme dem dyrt at stå, som skilter med sådanne anskuelser! Det lader altså til, at regeringerne ikke er rede til selv at skænke UFO-sagen nogen opmærksomhed. En af mine venner sagde for nylig til mig: „Regeringernes repræsentanter interesserer sig kun for politik. De vil interesserere sig for de flyvende tallerkener den dag, hvor Marsmændene vil stemme for eller betale skatterne!"

3) Eller ved at kendskabet til rummet kan udvikles i højere grad og blive frugtbringende, samt ved at mennesket med hjælp fra de ikke-jordiske væsener kan nå frem til en beboet klode eller en klode, der kan benyttes som base eller relæstation for Jorden (sandsynligvis Månen og Mars). Men også på dette

punkt er konklusionen illusorisk, efter at det vides, at russerne og amerikanerne ikke længere er særlig begejstret for straks at gå i gang med at vinde indpas på disse kloder, fordi det koster helt eventyrlige summer. Når altså forsøgene på at nå frem til andre kloder forsinkes, så er det heller ikke ad den vej, sandheden snart vil tone frem.

4) Eller ved at en UFO-eskadrille gennem mange minutter og i fuldt dagslys stryger lavt hen over tagene i en betydelig by, f. eks. Paris, Moskva eller New York, således at flere hundrede tusinde mennesker inklusive et stort antal lærde og astronomer ville blive til lige så mange vidner, der ikke længere kunne afvise probemet. Ganske vist har der allerede været tilfælde, hvor et UFO er kommen farende meget lavt hen over jorden for øjnene af 150 vidner, men det er ikke anerkendt, og i vor materielle tidsalder, hvor det er mængde og penge, der tæller, er der blandt de lærde altfor mange, der ønsker noget håndgribeligt for at tro på det usædvanlige. Selv de mest soleklare og bedst underbyggede videnskabelige beviser gælder kun som tomme ord.

Muligheden for en talstærk optræden af UFOer på den måde som ovenfor beskrevet er — om ikke absolut utænkelig — så dog temmelig problematisk, når man ved, at de ikke-jordiske væsener næsten altid undgår kontakt med Jordens folk.

Denne fremstilling, som måske virker nedslående, afføder spørgsmålet: Hvad skal vi da gøre? Rent personligt forekommer det os mere og mere indlysende, at det første, der skal gøres, må frem for alt andet være at orientere et stort antal lærde, heriblandt også amatørastronomer, om UFO-sagen og de talrige beviser for den realitet, der her er tale om. Flere franske, astronomiske selskaber har allerede dette emne under indgående behandling. I første række bør nævnes „Société d'Astronomie Populaire de Toulouse", som i sit månedsblad har en rubrik, der er reserveret til omtale af UFOer. Vi må nå frem til, at størstedelen af astronomiens venner bliver korrekt underrettet, således at de kan studere dette fascinerende problem. Og så vil sandheden være på vej; uimodståeligt vil den gå gennem tykt og tyndt. Amatørastronomerne vil kunne spille en væsentlig rolle i dette anliggende. Når først den astronomiske sagkundskab er overbevist med støtte af alle de uigendrivelige beviser, så vil videnskaben og regeringerne ikke længere kunne afvise denne uhyre vigtige sag. Personligt tror vi, at det er den eneste genvej, der vil være formålstjenlig. Hvis vi sætter alle vore kræfter ind på det, hele vor sjæl, så vil astronomerne, der også omfatter utallige amatører, kunne påvirke udviklingen på dette område, og da vil eliten vågne.

Vor konklusion må blive den samme som M. Bosrecher's. Han er en forsker hjemmehørende på vor egn (dept. Haute-Loire. O.a.), og under et interview til bladet „Hebdo" fra Saint-Etienne har han erklæret følgende: „Selv om UFO-sagen hører til de mest ømtålelige i vor tid, tror jeg, at dens betydning er altoverskyggende med hensyn til følgerne af den realitet, som den dækker over. Hvad enten vi vil eller ej, vil den give vor civilisation en anden kurs. Man kan kun beklage, at folkets masser ikke er bedre underrettet om denne nye realitet, som berører os alle. Imidlertid er kendsgerningerne der, kendsgerninger hvis betydning og rækkevidde det kun er et fåtal beskåret at kunne måle. Det ville være ønskeligt, om dette fåtal kunne koordinere sine kræfter i sandhedens egen interesse."

Fra „Lumières dans la Nuit", jan. 1964.
Oversat: Aage Voss.

Videnskaben er blevet tilbedt så længe, at den efter mange menneskers faste overbevisning aldrig gør noget forkert. Det er en farlig og fejlagtig tro.
Hertugen af Edinburgh.

Kosmisk Bulletin

September 1964

Som vi alle ved, er der i år sendt 2 amerikanske skud mod Månen. Og folk spørger stadig sig selv, om mon alle de billeder, der er blevet taget, nogen sinde vil blive vist offentligheden? Og hvad er der opnået ved disse enorme anstrengelser i rummet? For at vurdere de få oplysninger, der hver gang er blevet givet, og de, der er blevet givet mellem to skud, må vi tage hver lille oplysning og betragte den som et stykke af et puslespil.

For nogle få måneder siden — som resultat af

Ranger 6 måneskuddet — fik vi at vide, at alle kameraer gik i stykker; men jeg har fået oplysning om, at der blev taget nogle gode billeder. Var de blevet vist som angivet i marts' Bulletin, ville de imidlertid have rystet alle de studerende, der stadig anvender lærebøger, som er mindst 30 år bag efter udviklingen.

Ranger 7 blev opsendt med et andet formål, nemlig at bestemme et sikkert landingssted på Månen for vore astronauter; og dette blev udført. Skønt der måske har været billeder af et stort område af Månens overflade mellem de 4000, der blev taget, bliver de måske aldrig vist frem for offentligheden. Af samme grunde som nævnt førhen.

Men hvad der er sket mellem disse to skud, er måske nøglen til det kendskab, som videnskabsmændene og teknikerne har til Månen. Et par uger før Ranger 7 blev sendt af sted, vistes i TV en gruppe astronauter, som var klædt på til landing i junglen. Det blev erklæret, at disse mænd skulle sendes ud i junglen på træning i at overleve for det tilfælde, at de landede i en jungle på Månen. Men hvorfor skulle de gøre dette, hvis der ikke er vegetation på Månen? Det giver et fingerpeg om, at de ved mere om Månen end det, som er blevet frigivet til offentligheden. Og hvordan skulle de vide det, medmindre de har billeder, der viser kraftig vegetation?

Som de af jer, der har læst mine bøger, ved, talte jeg om liv og vegetation på Månen, og dette synes at bekræfte mine ord.

De spekulerer måske på, hvorfor kendsgerningerne ikke gives til offentligheden. Der er imidlertid alt for mange grunde, til at de kan anføres her. Derfor bruger de, der kender forholdene, en langsom undervisningsmetode. For de indser, at folk er bange for det, de ikke forstår. Og vi er som folkeslag født i frygt, og endnu er ingen fuldstændig frigjort fra den.

Her er således et uddrag af en tale, som 9. januar 1964 blev holdt for The Torch Club i Winston-Salem, North Carolina. Hele foredraget, der bestod af 22 sider, blev udarbejdet og holdt af A. H. Bahnson Jr., som havde været i forbindelse med mange regeringsinstanser. Citat: »Rapporter om uforklarlige genstande i luften går helt tilbage til Bibelens dage, sagde general Samford. Det er fornuftigt, at det amerikanske flyvevåben og den amerikanske regering ikke officielt vil fastslå, at UFO virkelig eksisterer, at de ikke stammer fra vor klode, og at de formentlig styres af intelligente væsener, som ikke er fjendtligt sindede, men mod hvem vi intet forsvar har, hvis de skulle få i sinde at vise sig fjendtlige. En sådan erklæring ville skabe et massehysteri måske langt større, end Orson Welles' ene radioudsendelse skabte for ca. 25 år siden.« Citat slut.

Nu, da vi taler om frygt, så har jeg i den senere tid modtaget mange breve fyldt med familiebesvær etc. Og grunden til vanskelighederne var frygt forårsaget af manglende forståelse. For enhver frygt er ikke blot mangel på forståelse, men også mangel på tro, hvilket forårsager mange lidelser i det menneskellige samfund. Og herunder også dårligt helbred, for frygt er som en kræftsvulst, der breder sig mere og mere, medmindre den afløses af tro. Vi kan sige, at det er fjenden, som er ansvarlig for den elendighed, der findes i samfundet. Mange vil her sige: »Jeg frygter ikke.« Men hvis man er villig til at betragte sig selv ærligt og redeligt, vil man et eller andet sted i ens personlighed finde frygt. Næsten alle folk har lært at frygte både Gud og Satan. Og hvorfor skulle nogen frygte Gud? Det er ikke til at fatte. Men frygt er dybt rodfæstet i vor civilisation.

Enhver ubehagelig situation, som historien fortæller om, kan spores til en eller anden form for frygt hos den enkelte eller hos verden som helhed. Millioner af liv er blevet ofret på grund af frygt på den ene eller den anden måde. Den har en milliard veje, ad hvilke den kan nå både enkeltpersoner og nationer. Og hvorfor? Svaret er: frygt er manglende tillid til Skaberen. Dette burde bevise for os alle, at skønt vi tror på Gud, vor skaber, så har vi ingen tillid til ham, fordi vi beherskes af frygt.

Vi kan studere alt, hvad vi kan få fat på, vi kan fremsige bønner, og vi kan endog faste, men alt dette hjælper ingenting, så længe frygten er til stede. For den vil forhindre os i at forstå os selv, som vi burde. Og så længe vi ikke kender os selv, frygter vi vort eget jeg. Jeg kender ikke nogen lære, som ikke i nogen grad opretholder frygten i stedet for at tilintetgøre den. Vi behøver kun at se på Indien og nationer i Det fjerne Østen og andetsteds for at se den elendighed, masserne

lever i på grund af en åndelig lære baseret på frygt.

Og når en lærer endelig fremstår med den sandhed, som kunne frigøre et menneske og lade det kende sig selv, er frygten ofte så stor, at mennesket ikke kan se sandheden. Jeg har kendt mange folk, og har set dem falde fra, fordi de ikke turde erkende deres svagheder, så de kunne komme til at forstå sig selv. Det viser, at gennemsnitsmennesket ikke bryder sig om at få sine svagheder afsløret. Med andre ord: frygten frygter sin egen afsløring. Og menneskesjælen vil bruge enhver undskyldning for at slippe for afsløringen. Alligevel siger Bibelen, at intet er skjult, som ikke vil blive åbenbaret. Og for at være oprigtig — afsløring af svagheder må man se i øjnene. Og frygt må afløses af den tro, som er styrke. Og som jeg ofte har sagt, hvor findes der en større tryghed end hos Gud?

Hvad er det da, man skal gøre for at befri sig selv fra dette uhyre? Man må begynde langsomt, men beslutsomt. Der er millioner af tilfælde, hvor et menneske føler, det har gjort uret mod et andet menneske og frygter for at møde det. Men for at blive herre over denne frygt må man have tro nok til at møde den anden og komme til forståelse — hvis man nogen sinde skal få kontrol med frygten. Dette bør være fremgangsmåden, uanset hvad det drejer sig om. For så vil man ikke blot blive herre over frygten, men vil gendanne de kemiske forbindelser i legemets bestanddele til et nyttigere og ungdommeligere liv. Og man vil begynde at kende sit virkelige jeg bag egoets eller personlighedens maske. Og troen på Skaberen vil begynde at vokse; den vil blive større, end man nogen sinde før har erfaret.

Det er bedre at ydmyge sig selv og være retskaffen end at undgå at såre sin stolthed og være ulykkelig til stadighed. For stolthed og frygt er uægte og har ikke plads i Kosmos.

Jeg er taknemlig over at kunne meddele, at Science of Life Study Course bringer denne erkendelse til deltagerne. Jeg behøver ikke at nære betænkelighed ved at sige, at det er første gang i den nuværende civilisation, at mennesket er blevet gjort opmærksom på sit vigtigste grundlag. Vi kan takke Brødrene for denne viden, hvorigennem nogle af Kosmos' store sjæle er vendt tilbage til deres oprindelige hjem.

Der er klare vidnesbyrd om, at millioner af mennesker har søgt vejen ved hjælp af de talrige metoder med højtravende navne, som tilbydes. Og uanset den søgendes oprigtighed bragte det ham ikke andet end forvirring og usikkerhed med hensyn til livet. Hvorimod blot nogle få måneders studium af menneskets mission og kosmiske oprindelse har hjulpet mange kursusdeltagere på vej mod deres oprindelige hjem. Vi har ofte fået at vide: »Menneske, kend dig selv, og alt skal blive dig åbenbaret«, og det kan gøres med tro i stedet for frygt og med bevidst vejledning i stedet for åndeligt diktat.

Dette omfatter et virkeligt liv i stedet for yderligheder, og der er ikke alt for megen tid tilbage til at lære det i, hvis vi skal dømme efter den måde, mennesket opfører sig på i dag. For Satan har aldrig truet med at ødelægge sit helvede; men mennesket truer med at ødelægge sin verden, og det styres af frygt for sin næste snarere end af tillid til ham.

En 70-årig dame fortalte mig, at hun de sidste 50 år havde studeret alt under Solen indbefattet alle slags religioner, okkultisme og alle metafysikkens faser. At hun havde brugt megen tid og mange penge blot til at prøve at finde sig selv. Men i stedet for at opnå dette blev hun mere forvirret gennem alle de forskellige fremstillinger. Og meget af tiden havde hun levet et unormalt liv, idet hun var villig til at ofre alt for at finde sin anden halvdel; det lykkedes hende ikke at finde den. Nu vender hun tilbage til et normalt, virkeligt liv, og for første gang begynder hun virkelig at nyde livet, efterhånden som hun nu gennem sit studium af Kursus i Videnskab om Livet begynder at forstå alle tings enhed. For det erstattede den frygt, hun fandt i mange lærer, med virkelighed, og nu begynder hun at forstå sig selv og er ved at finde den anden halvdel, som hun ledte efter. Og jeg er glad over at kunne meddele, at der er mange tilfælde som dette som følge af kurset. (Kursus starter til nytår i Danmark).

EN RAPPORT OM OBSERVATIONER AF UFO

Her er to rapporter fra vor medarbejder i Mexico City.

El Universal, den 17. juni 1964.

Man så flyvende tallerkener over Juarez City. Hundreder af mennesker iagttog dette fænomen.

To flyvende tallerkener, som sandsynligvis kom fra en anden planet, blev set her i aftes på himlen over Juarez City. De blev set klokken 22 i et tidsrum af 10 minutter over Boll Hill. De fløj over byen i yderligere 20 minutter, idet de bevægede sig fra den ene side til den anden, op og ned, fra øst til vest. I hundredvis af mennesker, der bor nær ved grænsen, har set disse genstande. De sås tydeligt, de var runde som tallerkener og lignede ikke flyvemaskiner.

Excelsior, den 4. juni 1964.

I Hermosillo så mange folk i aftes en ildkugle på himlen. I aftes så mange mennesker en stærkt strålende ildkugle på himlen. Den var meget stor og havde grønne, blå og røde lys; senere udsendte den blå lysstråler. Den var så klar, at den blændede chaufføren på Northern Transportes-bussen samt alle passagererne. Og chaufføren kunne ikke holde bussen på vejen.

Chaufføren, Manuel Magallon, sagde, at genstanden passerede over bussen i en højde af 50 meter. Alle tilstedeværende havde forskellige meninger. Nogle sagde, det var et rumskib, andre mente, at det var resterne af den satellit, som USA har opsendt.

Jeg har selv set to moderskibe og et antal rekognosceringsfartøjer, nærmere betegnet 12, mens jeg kørte fra Juhan til Agua Caliente i Californien. Den 12. august kl. 11,30 så jeg også et stort fartøj på himlen i nærheden af San Diego. Det er første gang, jeg har set et fartøj mage til det, jeg så i oktober 1946, udsende gnister. Der var ingen mulighed for at tage et billede af nogen af observationerne. Jeg har modtaget rapporter om mange observationer over hele verden. Dette viser, at Brødrene stadig holder øje med menneskets handlinger. Især i vore dages urocentre — og der er næppe en plet på Jorden, hvor man ikke kan føle en eller anden form for uro. Hvad der viser, at mennesket fjerner sig mere og mere fra sin guddommelige bestemmelse. Og hvis det fortsætter, kan det ikke undgå at føre til en eller anden katastrofe. For nationer så vel som enkeltpersoner skaber Karma. Og eftersom den guddommelige bestemmelse ikke vil acceptere nogen form for uret, så er det menneskets sag at forbedre sig, og det er ikke altid behageligt. Men vil mennesket gøre det, eftersom frygten er menneskets herre?

Hvis mennesket vidste mere om livet, især om sig selv, end det gør, ville det have gode chancer for at lette den ubehagelige fremtid, som det måske står overfor. Men vil mennesket give sig tid til at ransage sig selv og formålet med dets liv. Det synes ikke muligt, for det ego er alt for optaget af sig selv. Og yderliggående elementer er i aktivitet. Der er kun nogle få mennesker i verden, der forstår, hvad der foregår. Og det er et stort spørgsmål, om de kan holde linien og forhindre masserne i at styrte af sted mod selvødelæggelse, sådan som andre har gjort tidligere. For når personlig hæder og guld bliver menneskehedens herrer, så har man ikke plads til Gud. Men vi kan være taknemlige for de få, der ved, at livet er evigt; de arbejder efter Guds hensigt. For det er ikke nok at forstå sig selv, medmindre forståelsen deles med dem, som ønsker det.

Jeg har foran mig et brev fra en person, der er læge af profession, og som har arbejdet på et statshospital indtil for nylig. Jeg vil ikke bringe vedkommendes navn eller nævne staten, for at beskytte vedkommende. Denne person udførte et fremragende arbejde i institutionen, men blev fyret. Grunden var denne, ordret citat: »Hvis psykiaterens ord blev citeret, ville de lyde: De er for god til statens system. Denne stat er ikke rede til Dem. De er for dynamisk, for skabende, for ærlig og for ligefrem. De har ikke lært at spille det politiske spil, og det er meget tydeligt, at De aldrig vil.« Citat slut.

Jeg ved, at denne person udførte et storslået arbejde med at hjælpe de lidende, og at han kun blev ledet af guddommelig indsigt. Han bragte dem tilbage til normal tilstand på langt kortere tid, end der var tildelt. Men hvordan kan man blive ved at hjælpe dem, der er i nød, når politikere, der kun interesserer sig for politisk vinding, leder sådanne institutioner? Dette er kun ét tilfælde, hvor de, som skulle være samfundets tjenere, er indblandet. Og én blandt de mange, der ikke ville nedværdige sig til at gøre deres beskidte arbejde. Og disse forhold findes over hele verden i mange statstjenestemandsstillinger. For de ejer ikke mere menneskelig eller guddommelig værdighed. Og de er ikke længer i stand til at skelne godhed og menneskekær-

lighed. Det er denne klasse af mennesker, som holder verden i sin nuværende tilstand, fordi yderliggående personlig ærgerrighed regerer. Så man kan ikke sige, at det tegner lyst for nationerne.

Det bedste, man kan gøre, er at håbe, at menneskeheden vil vågne, før det er for sent.

FOREDRAGSREJSE

Den 10. september begynder jeg en foredragsrejse, som vil føre mig til Wisconsin, Illinois, New York og Washington, D. C. Muligvis tager jeg også til New Jersey, Massachusetts og andre stater. Der vil ikke være søndagsmøde i mit hjem fra 10. september til 25. oktober.

Der har været alle slags rygter om mig i omløb, og ingen af dem er sande. Heller ikke det, at jeg skal giftes med en ung dame fra det mellemste Vesten. Jeg ønsker at forsikre alle om, at jeg ikke agter at indgå ægteskab. Jeg har helliget resten af mine dage til dette arbejde, og det kræver fuldstændig frihed. Det er nødvendigt, for at jeg kan gennemføre den opgave, som er tildelt mig.

ET PAR SVAR PÅ SPØRGSMÅL

Enhver, der nogen sinde har arbejdet sammen med mig eller vil komme til det, beholder sin personlige frihed. Jeg har aldrig bedt nogen være mit talerør. Jeg arbejder på at få enhver til at udvikle sin personlighed gennem forståelse. Men når vi ser nøjere på det, opdager vi, at ethvert menneske er talerør for enten Guds plan eller menneskets ideer. Sagt i klare ord: vi er talerør for hverandre, og uden dette ville vi ikke lære. Jeg selv foretrækker at være talerør for en guddommelige hensigt.

Spørgsmål: *Kan De forklare mere om den nådens lov, som omtales i Bibelen?*

Svar: Den betyder både tilgivelse og en udvidet tid til at råde bod på fejltagelser. Den giver det enkelte menneske den ene chance efter den anden til at acceptere og leve efter kosmiske principper. Enhver er født med en bestemmelse og får gentagne lejligheder til at opfylde den.

Tiden, som vi kender den, har ingen betydning; men chancerne har en begrænsning i antal. Hvert tilfælde er forskelligt, derfor vil antallet variere hos den enkelte. Hvis man f. eks. har forvoldt noget menneske skade ved at være ulydig mod den kosmiske lov, må skaden gøres god direkte over for den skadede. Hvis det ikke sker, er det ligegyldigt, hvor mange forskellige lærer man gransker, der vil stadig være en hindring for at finde sin sande identitet og fremgang. Det skal gøres af egen fri vilje, og ingen anden kan være mellemmand. Alt det gode, man måske gør uden at have gjort uretten god, gavner ikke én noget som helst. Det siges i Bibelen, at hvis man skænker alt, hvad man ejer, bort, ja, selv om man giver sit liv, for at andre kan leve, så gavner det intet, hvis man ikke gør det af kærlighed til sin næste. Og næstekærlighed betyder her at gøre noget uden tanke på nogen belønning. Og kun for glæden ved at gøre det som en del af den guddommelige lov. På samme måde som Skaberen giver os vore daglige fornødenheder uden at forvente nogen tak. Og Jesus har sagt, at den, som modtager belønninger af jordisk art, ikke vil få nogen i himmelen. Enhver håber på noget bedre i det kommende liv. Men man vil ikke finde det, hvis man kun har arbejdet for denne verdens belønninger. For menneskets love strider mod Guds love.

Ordene næstekærlighed og nåde betyder næsten det samme. Og falsk stolthed forhindrer folk i at råde bod på begået uret. Og den afholder dem fra at opfylde deres mission i livet og er skyld i, at de for evigt mister lejligheden til at gøre uretten god igen. For måske møder de aldrig mere dem, de har gjort ondt; og i morgen er det måske for sent.

Sommeren er snart forbi, og det er det travleste år, vi længe har haft. Det har været lidt trættende, men glædeligt. Vi har haft besøg af venner fra forskellige egne af verden, og resultatet deraf er, at både de og vi er rigere på viden. Vi har haft besøg af en professor fra Japan, der kunne læse og skrive engelsk, men ikke tale det eller forstå det, når det blev talt. Han plejede at skrive sine spørgsmål, og jeg svarede på samme måde. Og det var forbavsende, hvor godt vi klarede os på den måde. Han var meget taknemlig for de oplysninger, han fik at tage med sig.

Så hvor der er tro og vilje, er der altid en vej. For tro er den kosmiske klippe, som livet bygger på. Og det indre menneske, den guddommelige egenskab, som bærer det legeme, der rummer personligheden, lever af tro — uhæmmet af race, religion eller personlige meninger. Og hvis ikke per-

sonligheden retter sig efter denne tro, har den ingen fremtid. For det er denne tro, som bærer den kosmiske frugt. Som Jesus sagde: »Ved deres frugter eller gerninger skal man kende dem.« Og han sagde også, at »den, som ikke bærer frugt, skal kastes i ilden for at tilintetgøres.«

For livets formål er at bære kosmisk frugt. Og at dømme efter vore gæster i sommer er der opnået meget på dette område. Jeg vil gerne bringe en tak til dem alle.

Når jeg er tilbage fra min foredragsrejse, vil jeg planlægge fremtidige skridt i vor søgen efter viden. Når jeg tager til Mexico, vil jeg undersøge alle muligheder for at foretage en rejse til Yucatan næste år med det formål at få førstehåndsviden om fortidskulturer i det område. For der lever stadig efterkommere af rumbrødrene der, og de er i forbindelse med Brødrene. Man sagde til mig for nylig, at der er visse ting der, som jeg vil genkende. Og det vil fjerne det eksisterende mysterium mellem vor civilisation og tidligere civilisationer.

Jeg ville gerne have en gruppe mennesker til at tage med mig på denne ekspedition, når lejligheden byder sig. Så når jeg ved juletid er i Mexico, vil jeg forhøre mig om den bedste måde at gøre rejsen på, om det skal være med bus eller tog. Såfremt det bliver med tog, må vi leje en sovevogn og en spisevogn, som så kunne rangeres ind på et sidespor, hvis vi skulle ønske at gøre ophold nogle steder. Og hvis det bliver med bus, må vi have arrangeret husly for os langs med ruten. Vi vil vælge, hvad der er billigst og bedst. Rejsen kan komme til at vare fra en til tre måneder eller længere om nødvendigt. Jeg hører gerne fra retskafne, oprigtige mennesker, der kan få råd til denne rejse. Og når vi ved, hvor mange der er interesseret, kan vi udarbejde planerne ud fra de beregnede udgifter. Alt dette er kun på et forberedende stade, men det ville være værd at realisere, hvis lejligheden byder sig. (Henv. kan ske til HC).

En del folk har forhørt sig om den hjælp, som jeg i sidste Bulletin sagde, jeg behøvede. Efter at jeg valgte mine første hjælpere, blev én hos mig i mange år og en anden i ca. to år. De rejste, da der var stærkt brug for dem på grund af overgangen fra undersøgelse til studium. Nu vil Brødrene træffe valget.

Jeg kender allerede til fire, som jeg har truffet, samt en mand og en kvinde, som står på Brødrenes liste. Alle er storartede mennesker, som ønsker at gennemføre programmet.

Hvis skolen i Mexico kan begynde en gang til næste år, er jeg sikker på, at alle vil få en plads på programmet, for der bliver meget at gøre. For øjeblikket kan vi kun huse én. Men hvis det kræves, kan det blive nødvendigt at udvide vort hus. Så i løbet af de næste to måneder vil jeg få at vide, hvem Brødrene vælger til at arbejde ved det nuværende hovedkvarter.

George Adamski.

Uddrag af George Adamski's forelæsninger ved Edwin Butler

Ved en af de interessante søndag-eftermiddag-diskussioner hos Mr. George Adamski lærte jeg en del meget interessant og betydningsfuld filosofi.

Dette er vigtigt: »Vi vil tilintetgøre os selv, hvis ikke sjælen eller egoet udvikles til at samarbejde med den Kosmiske Bevidsthed«. Ved at fordømme andre og os selv ved at tilfredsstille vore selviske lyster vil vi ødelægge os selv, fordi vi bliver ved med at lade os lede af egoet. Vi må overgive os til vor indre sjæl frem for at lade os lede af egoet alene. Det nødvendige skridt fremad gøres ved at søge at få sin sjæl til at harmonisere med Bevidstheden. Dette er af stor betydning for vor udvikling. Uden det ville fremskridt ikke kunne ske. En ting, man må lægge mærke til, er: »Sjælen har ikke del i Bevidstheden's intelligens. Man må kunne gøre sin sjæl ydmyg, før man til sidst kan være hos eller vende tilbage til Faderen eller Bevidstheden.«

Endnu en vigtig stump filosofi, som jeg lærte ved forelæsningen, er: »Man er i stand til selv at herske over sin skæbne.« Dette er en meget vigtig ting at få at vide. Den behøver ingen forklaring. Den betyder ganske simpelt, hvad den siger — man har styrken i sig selv til at bestemme sin egen fremtid.

En anden kendsgerning, som vi alle må anerkende, er: »Vi er alle hellige, fordi vi alle blev skabt af den samme guddommelige Skaber.« Med andre ord, alle mennesker, alle ting kan måle sig

med hinanden. Hver eneste ting har sit formål i kosmos. »Man kan ikke gøres mere hellig, end man allerede er.«

Sådan som jeg ser det, kan man prøve at udvikle sig selv, idet man er mere ærgerrig end sin næste; men hvis man anser sig selv for at være bedre end ham, har man så virkelig gjort fremskridt?

Lidt filosofi fjerner fra religion, megen filosofi fører tilbage til den.
Rivarol.

Ufologi...

Apokalypsen i sigte?

Af *Arthur Constance*

En flyvende kat, en to-hovedet hund, en fugl, der brøler som en løve — størsteparten af menneskeheden finder den slags nyheder ganske trolige.

En flyvende tallerken, set i retning af Canis Major eller Leo — største delen af menneskeheden finder alle sådanne nyheder latterlige. Ethvert sådant glimtende objekt kan være et meteor, selv om det sik-sakker, hvilket meteorer aldrig gør; eller lyset fra en jordisk flyvemaskine, selv om det bevæger sig ti gange hurtigere end noget jordisk fly; eller en lysplet på en sky, selv om der ikke er nogen skyer på himlen; eller Venus, selv om Venus er på en helt anden del af himlen; eller det kan være lyset fra en kerte i dr. Menzels køkkenvask, selv om denne berømte autoritet på UFO-ernes non-eksistens ikke er i færd med at eksperimentere med lys i sin køkkenvask.

Men et glimtende lys, set på en eller anden del af himlen kan umuligt (for største delen af menneskeheden) være et rumskib fra en anden verden, styret af en intelligent person eller af intelligente personer. Videnskabsmænd har (tror gennemsnitsmennesket) bortforklaret sådanne ting som »flyvende tallerkener« — kun skøre »kuler« og folk med visioner tror på dem. Dr. Harlow Shapley, tidligere leder af Harvard College observatoriet, kan erklære, at der meget vel kan være 100 millioner jordlignende planeter i den kendte del af universet med lignende kemiske forhold og atmosfærer og placeret i en afstand fra energi-givende stjerner, der kan sammenlignes med de 93 mill. miles til vor egen Sol. Dr. Calvin, der er kemiker ved University of California og forsker af foto-syntesen, kan erklære, at jordlignende liv, inklusive dyreliv (nogle før-menneskelige, nogle efter-menneskelige og nogle omtrent på linie med jordmennesket i det nuværende udviklingsstadium), må have udviklet sig på millioner af sådanne jordagtige planeter. Alle sådanne erklæringer, der bekræfter UFO'ernes eksistens, går man let hen over i verdenspressen. Erklæringerne kan blive femsat igen og igen af kendte videnskabsmænd, astronomer, kompetente piloter; UFO-fænomener kan bevidnes af snese, hundreder eller tusinder af pålidelige vidner. Flertallet af menneskeheden (passende repræsenteret af deres parlamentsmedlemmer og avisernes redaktører) følger de konventionelle videnskabsmænd som får og hamrer panden imod de hårde fakta som geder. Som Waveney Girvan siger i »Flyvende tallerkener og sund sans«, er der en *vilje til at tro* og en *vilje til ikke at tro*. Det er en slående sandhed med henblik på ethvert menneskes stilling til enhver form for sandhed. Hvis man ønsker at tro på Gud, kan man finde beviserne. Hvis man ønsker at tro, at der ikke er nogen Gud, intet mønster, intet formål i Kosmos, kan man finde, hvad der vil være tilfredsstillinde beviser for én.

Hvorfor sluger det allerstørste flertal af avislæserne over hals og hoved alt, hvad de læser om raketforskning og mulighederne for at rejse gennem rummet til Månen og andre planeter i vort solsystem, mens de samtidig undersøger ethvert faktum, som kunne antyde, at intelligenser fra andre verdener besøger os, med kritik, skepsis (og endogså latterliggørelse)?

Den flyvende kat, den to-hovede hund og fuglen, der brøler som en løve, omtales i tre avisudklip, der for nylig er kommet til mig fra korrespondenter.

Knoxville USA *News Sentinel* omtaler, at Thomas Kat er død. Denne kat havde vinger uden knogler, der målte 9 tommer fra kroppen til vingespidsen. Ifølge ejeren, Douglas Shelton, havde katten aldrig fløjet, men i flere år havde man store

forventninger. Få dage efter kattens dødsdag skulle den være fløjet til New York til en national TV-optræden i David Garrunway's show. Over 1000 mennesker havde købt billetter for at se kattens ankomst.

I udklippet om den to-hovede hund citerer *Omaha World Herald* radio Moskvas erklæring om, at en hvalps hoved med held er blevet transplateret til Elsass-hund, og at »både hunden og det ekstra hoved har det godt«. Radioudsendelsen fastslog, at hunden »Pirat« »spiste kød med glæde med begge hoveder«, idet en mave var fælles for dem begge, og at Pirat følte sig godt tilpas og fuld af liv«.

Fra Stenton, Kentucky, kom meddelelsen om, at mr. Dewey Hall fandt løve-fuglen i en mark, at den var tre fod høj og kunne strække halsen endnu tre fod i vejret, at den spiste græs, og at den nu brøler så voldsomt, mens den løber rundt i stalden, idet »den er for vild for mr. Halls børnebørn at ride på«.

Jeg kunne finde 100 blade med lignende rapporter om mærkelige og vidunderlige uhyrligheder, der ofte omtales i verdenspressen i de allersidste år. I min samling på 3 millioner udklip har jeg masser af dem. Jeg citerer de tre ovennævnte som eksempler og understreger det forbløffende faktum, at aviser ikke gør det til en vane at forklejne sådanne rapporter (ligesom »flyvende tallerkener«). Verden har ikke skabt et latterligtgørende, foragteligt udtryk, der dækker disse rapporter — de bliver trykt, og redaktørerne betragter dem som nyheder, i overensstemmelse med Lord Northcliffes »mand-bider-hund«-dogme. (Lord Northcliffe definerede en nyhed på denne måde: »Hvis en hund bider en mand, er det ingen nyhed, men hvis en mand bider en hund, er det!« — Den slags historier hedder i øvrigt i journalistjargon »hvide løgne« — og af en eller anden mærkelig grund har de i 99 af 100 tilfælde fundet sted fjernt fra Danmark. O.a.) Ingen søger andre »forklaringer« på dem eller mistænker dem for at være falsknerier (hvis der er taget billeder af dem). Og ingen beskylder vidnerne for at være grebet af »massehallucinationer« (skønt der er ti gange så mange vidner til gennemsnits-UFO-observationen, som der er til disse uhyrlighedsrapporter)!

Efter mere end 10 års UFO-manifestationer *(hvis ikke-jordiske oprindelse i tusinder af tilfælde er blevet bevist gennem samstemmende beviser af den art, der dagligt accepteres i retssager ved vore domstole)* må vi søge grunden til denne fordom i verdenspressen, blandt dem, der kontrollerer verdens radioprogrammer, i menneskehedens parlamenter og i virkeligheden blandt alle dem, der skal forestille at udtrykke massens opinion — denne fordom mod den voksende og nu bjergagtige masse af beviser for eksistensen af rumskibe fra andre dimensioner eller andre verdener.

Jeg vil antyde, at grunden er den samme som den, der for næsten tyve århundreder siden drev Palæstinas masser frem, da de lod Den, der havde helbredt og velsignet tusinder af dem, dø en niddings død. Han havde udført utallige mirakler — der var tusinder af vidner — Han havde gjort adskillige ting, for hvilke de ikke havde nogen logisk forklaring. *De havde set miraklerne, de havde stadig dem, der var blevet kureret og genopvakt fra de døde, imellem sig.* Hvorfor bøjede de deres vilje til *ikke* at tro?

Af to grunde: fordi korsfæstelsen var et ubehageligt faktum, som de følte, de måtte passe ind i deres liv uden at skabe sig selv den lidelse og de ubehageligheder, som loyalitet mod Kristus ville have fremkaldt; og fordi *Kristi nærværelse imellem dem altid havde været en åndelig udfordring.* For at tro på Hans mirakler i deres fuldeste betydning var det samme som at acceptere nye moralske ansvar, som de ikke ønskede at modtage. Ligesom alle lotusspisere ønskede de at blive ladt alene.

> Skønt gæster fra andre dimensioner (og jeg gentager, hvad jeg ofte har sagt i mine artikler, at alle beviser viser, at de både kommer fra andre dimensioner og fra fysiske verdener) ofte har lagt eftertryk på den religiøse og moralske betydning af deres manifestationer, er UFO-forskerne i almindelighed tøvende overfor at tænke sådanne oplysninger igennem. Hvorfor? Fordi de (for manges vedkommende) føler, at de må begrænse sig til »fakta« — *og dette på trods af de overvældende beviser for, at UFO-erne selv ikke retter sig efter reglerne for »virkelige oplevelser«, som vi kender dem i vor verden.*

Men har det, vi kalder fakta, ikke moralske bibetydninger? Har det faktum, at de sidste statistik-

ker over forbrydelser i England viser en stejl stigning i forhold til tidligere år, ikke meget større religiøs eller moralsk betydning end det faktum, at amerikanerne sidste år spiste 250 millioner pund tyggegummi? Hvert faktum er et faktum — men det første har enorm religiøs og moralsk betydning, mens sidstnævnte har liden eller slet ingen.

Eller sæt dette tyggegummifaktum i kontrast til det faktum, at 15 mennesker dræbes på Britanniens veje hver dag og 1000 såres (mange lemlæstet for livet). Det er måske kun et spørgsmål om forlegenhed eller ubehag, hvor man parkerer sit tyggegummi. Det kan være et spørgsmål om liv og død, hvor man parkerer sin bil.

Tænk et øjeblik på det, som Londons News Chronicle's luftfartskorrespondent, Angus Mc Pherson, i morgenudgaven 21. juli 1959 kaldte »morgenenglenes mysterium«.

Han siger, at for næsten et år siden betragtede radarvidenskabsmænd ved Marconi Forskningsstationen ved Great Baddow nær Chelmsford deres skærm en time eller så før daggry. »Et mærkeligt lyspunkt viste sig. Det spredte sig udad i form af en ring, falmede bort og forsvandt. Derefter fulgte en ny og en til, der spredte sig udad som ringe på en dam.« Han siger videre, at det samme skete nogle få morgener senere — fra en anden kant.

Marconi-videnskabsmændene døbte dem »ring-engle« (siden krigen er en uforklaret fremtoning på radarskærmen uundgåeligt blevet døbt en »engel«) og begyndte at undersøge dem alvorligt. Og vi må med rette spørge: Hvad blev resultatet af deres undersøgelser?

McPherson erklærer i sin artikel, at »omkring 70 'ring-engle'-centre er blevet fundet over hele Sydengland«. Så fænomenerne var ikke isolerede tilfælde — og vi har en erklæring om, at der har været uforklarede fremtoninger i mængder på radaren siden krigen. Uforklarede fremtoninger på radarskærmene gennem en periode, der falder sammen med tusinder af UFO-fremtoninger på verdens himmelegne gennem de sidste 10-år.

McPherson skrev: »Intet på jorden eller for den sags skyld i luften er blevet fundet, som svarer til dem eller giver nogen antydning af, hvorfor disse mærkelige ringe skulle dannes ved de 70 engle-centre — dér og ingen andre steder«.

Dr. E. Eastwood, der er direktør for et af forskningslaboratorierne, sagde, at forklaringen kunne være »fugle«. Og så (efter at have sagt »chancerne er for, at det er fugle«) fortsatte han: »Det er langtfra klart, hvorfor fugle skulle opføre sig på denne måde!« og fortsatte derefter i virkeligheden med at vise, hvorfor ring-englene *umuligt kunne være skabt af fugle. Han sagde:* »Der er visse alvorlige huller i fugle-teorien. Det største er farten ... ringene bevæger sig med en fart på op til 80 km/t.« Han tilføjede: »Et andet problem er, at hvis dette er fuglenes sovesteder, bruger de dem ikke hver nat.« Observationerne viste slet ikke de samme centrer hver nat. Dr. Eastwood forkastede enhver form for »radarekko«; den alvorlige undersøgelse havde ikke resulteret i nogen bedre forklaring end »fugle-forklaringen«, som slet ikke var nogen forklaring.

Da Angus McPherson sluttede sin artikel med ordene »forklaringer er stadig velkomne«, vil jeg antyde, at ringene i virkeligheden var skabt ved engles tilstedeværelse — engle, Guds budbringere.

Hvis dette synes utroligt, må jeg så spørge, om der er nogen grund til, at engle nødvendigvis må manifestere sig i *menneskeskikkelse?* Fordi teologerne gennem seklerne har antaget, at bibelske referencer til engle bogstaveligt har beskrevet væsener med vinger, og ikke har betragtet muligheden for et sprogbrug, der var tilpasset til at blive forstået af uvidende mennesker (idet vingede væsener kan betyde væsener, som kunne bevæge sig med stor fart) — hvorfor skulle vi så holde fast ved sådanne fortolkninger? Det kan meget vel være, at væsener fra andre dimensioner for vore begrænsede opfattelsesevner nødvendigvis må se ud til ikke at være andet end punkter eller kugler eller skiver af lys.

Med henblik på »morgen-englene« i McPhersons artikel kom jeg til at tænke på, at det er et faktum om religiøse oplevelser, at kontakt med Gud og med åndelige intelligenser altid gennem tiderne har været lettest i timerne før daggry.

Jeg tænker på professor Dunnes arbejder, der forklarer udødelighed i betingelserne for sin »serialisme«-teori (i særdeleshed hans bevis på menneskets udødelighed i »Et eksperiment med tiden«), hvori han understreger, at »lige før daggry« er det mest passende tidspunkt til at »se fremtiden«. Jeg vekslede nogle breve med Dunne før hans død, og

vi diskuterede denne før-daggry-position i tiden og dens mærkelige betydning.

Ring-englene, der er undersøgt af Great Baddow Marconi-stationen, er kun et tilfælde af hundreder i de sidste år, hvor der er set uforklarlige lys tydeligt på radarskærmene. Lys, der bevæger sig, kan ses på himlen af et antal uafhængige observatører og dog ikke vise sig på radarskærmene. Den 17. juni i år rapporterede Poul Harvey News en udsendelse fra WBIR-Radio, USA, at der var observeret UFOer over staten Nevada — klart synlige for det blotte øje fra Angels Peak og andre steder: Det tredie UFO i tre uger. Folk i lufthavnen så objektet med det blotte øje. Radaroperatørerne registrerede ikke objektet på deres skærme. I andre tilfælde kan radarskærme fange objekter, der ikke er synlige med det blotte øje. — Hvad angår »uhyrligheds«-udklippene, kunne jeg fylde ikke et, men tusind blade med udklip, jeg i de sidste måneder har modtaget fra mange lande — udklip, som omtaler bevægelige lys på radarskærmene, der udelukker alle menneskelige forklaringer.

Det samme gælder mystiske eksplosioner, knuste vinduer og vindskærme og mange andre slags uforklarlige fænomener. Jeg har lige fået et udklip fra Nova Scotia, der fortæller om et mærkeligt tilfælde på en pløjemark, lige foran en 63-årig farmer ved navn Murphy og hans søn. Hestene, der trak deres harve, forsvandt pludselig i jorden og havde nær trukket mændene med sig. Mennesker er forsvundet i jorden, i havene, op i himlen i tusindvis i de forgangne århundreder, ligesom dyr er forsvundet uden nogen mulig forklaring. Der henvises til de ekseptionelle eksempler i Charles Forts arbejder.

Men verdens konventionelle videnskabsmænd har trukket sig tilbage til deres soveværelser og har på dørhåndtagene hængt de ord, som tiden har givet patina: »Må ikke forstyrres«.

Det er indlysende, at den maskerade, som vi kalder »verdenscivilisationen«, nærmer sig den midnatsstund, hvor — for at sige det med de dybt betydningsfulde ord af den latterliggjorte, pukkelryggede Kierkegaard fra København — »alle mennesker skal lade masken falde«. Denne krystallisering, klassificering eller klarlæggelse af karakteren er det dominerende træk i vor tidsalder. Inden for alle felter af menneskelig aktivitet — fra det ydmygeste hjem, det mest ubetydelige kontor eller kapel og helt op til verdens »freds«-råd udgyder Gud (eller Tidsånden, hvis man foretrækker det) laodicea (eller hykleri, kompromiser, dobbelttale og Jekyll-og-Hyde'isme) af sin mund. Menneskene kan ignorere det sidste kapitel i Den gamle Bog og alle det binds forudsigelser om slutningens tid og tidens slutning, og dog kan vore moderne aviser kun bære vidnesbyrd om den samme sandhed i dens sted, eftersom de uretfærdige, de beskidte og alle andre mennesketyper mere og mere klart ses for, hvad de er. Selv Krustjev, den dygtigste af alle historiens mestre i ordbrug, der står midt i verdens offentligheds søgelys, føler sin maske glide væk, som midnatstimen nærmer sig. Men helt uanset politik og påståede principper i både politisk og industrielt liv bliver denne tidsalder mere og mere den nøgne udnyttelses!

Tidligere generationer havde deres eskapistiske musehuller. Men i den stilling, menneskeheden har nået på tidens ørken, søger de menneskelige strudse forgæves efter steder at begrave hovedet. Den blændende glans af det lyn, der blev forudsagt for næsten 20 århundreder siden, som »i færd med at slå ned fra Øst til Vest«, er over os. Fordi verdens kirker har forrådt deres mester, er det ganske naturligt, at verdens masser mistror dem — idet de glemmer Kristi egen klare forudsigelse af forræderiet, apatien og den dybe søvn hos dem, som skulle vente Hans tilbagekomst. Og hvis de sidste ord i min sidste sætning lyder umoderne og latterlige i læserens øre, så lad mig antyde, at der ikke forekommer mig at være nogen mulighed for flugt fra dette dilemmas alternativer: Enten accepterer vi Kristi mange hentydninger til sin genkomst til vor verden og søger at opfylde følgerne af en sådan acceptering; eller vi må tro, at Han var skammeligt ført bag lyset af sig selv eller en infam løgner. Personligt kan jeg ikke fatte, hvordan nogen kunne læse om Hans liv og tage det sidste alternativ. Og valget af det første alternativ bliver straks retfærdiggjort af de i sandhed usædvanlige hentydninger til de tider, hvori vi lever — bibelord, som umuligt kan bruges om nogen tidligere periode i verdens historie. Jeg behøver kun at nævne én sådan passage:

Disciplene gik til Kristus med et spørgsmål af vital betydning. »Sig os,« sagde de til Ham, »hvornår skal alle disse ting ske, og hvad skal være teg-

net på din genkomst og på verdens ende?« Kristus svarede, at der ville blive krige og alle slags katastrofer, men at enden ikke ville komme, før »ødelæggelsens vederstyggelighed« rugede over det hele som på »vinger« (originalens nøjagtige betydning). At hans ord antydede kataklysmisk ødelæggelse (kataklysme betyder vandflod, oversvømmelse, stor forvirring) ovenfra, bliver fuldstændig klart, når vi læser ordene, der følger i Markus 13 — der beskiver panikslagne folks flugt for at finde ly. Alle fortolkninger af denne passage af fortidens teologer bliver utilstrækkelige og forgæves: man kan ikke forestille sig nogen anden forklaring på ordene, end at de hentyder til atombombens trussel. Hvis *den* ikke — i sandhed enestående i historien — er »ødelæggelsens vederstyggelighed«, så har ord ingen mening.

Har vi mod til at stå ansigt til ansigt med disse fakta? Disse er absolut uundgåelige i deres betydning for *individet, verdenssituationen og UFO-problemet.*

Truslen om atomkrig, truslen om strontium 90, truslen fra verdens stigende have — dette er sekundære trusler, der på forskellig måde udtrykker det faktum, at *hver af os før eller senere må dø* — og at verden og det materielle kosmos før eller senere må dø. Ikke et menneske af millionerne på denne hvirvlende klode vil være her om nogle få årtier. Er dødsmåden for et enkeltindivid eller for racen selv af overvældende betydning?

For hvert individ har fremtiden tre forskellige muligheder: permanent overleven i en materiel form, her på Jorden eller i verdensrummet, hvis menneskeheden erobrer andre verdener; eller gradvis udvikling til en åndelig krop; eller døden og et fuldere, friere liv bag døden. Der er ingen fjerde mulighed. Hvilken af de tre er mest sandsynlig for dig som individ?

For denne tredimensionale verden med dens sydende aktivitet, dens magt-korrumperede Krustjev'er, dens ynkelige, korsfæstede fredsmagere, dens rigdom - fattigdom - paradoks - sindssyge indebærer fremtiden tre alternativer: Opnåelse og absolut overleven for den ateistiske materialisme, når kommunismen opnår sin svorne hensigt; at erobre verden og alle verdener; eller gradvis udvikling til et utopisk, åndeligt stade, hvor alt ondt er bortelimineret; eller en kataklysmisk, forudseelig eller uforudseelig hændelse, der ødelægger civilisationen, som vi kender den, og forbereder verden til Guds kongedømme her på Jorden, med det onde bortrenset fra menneskenes hjerter af lidelserne. Der er intet fjerde alternativ, for lammet og løven kan ikke ligge sammen i nogen fredeliggørelse eller »koeksistens«, uden at lammet forsvinder i løven. Hvilken af de tre muligheder er mest sandsynlig?

For UFO-problemet kan der kun være tre mulige løsninger. Enten vil der fremstå en materialistisk forklaring, der sætter en stopper for alle fremtidige manifesteringer; eller videnskaben accepterer det faktum, at intelligenser fra andre verdener eller dimensioner besøger os — og de dermed følgende vældige konsekvenser; eller en kataklysmisk hændelse, der falder sammen med den største åbenbaring i hele menneskehedens historie: når hele menneskeheden opdager, at engleagtige væsener fra andre verdener eller dimensioner har samlet sig for at redde os fra os selv.

Der er ingen fjerde løsning på det problem, der er rejst af de tusinder af hidtil uforklarlige manifestationer, som den menneskelige, materialistiske videnskab i sin arrogante uvidenhed så foragteligt har forkastet med udtrykket »flyvende tallerkener«.

Jeg er sikker på, at vi nærmer os Apokalypsen. Er det en drøm — at livet har en mening, et mål på denne hvirvlende planet? Er det urimeligt, at menneskehedens skaber skulle være dybt bekymret over den menneskelige races lidelser, skuffelser og endelige skæbne? Hvis det ikke er sandt, hvis Gud ikke bekymrer sig, så er vi — med Whitmands ord — forrådte, »så ligger vi til sidst blandt rotterne og møget«. Svigter Guds medlidende interesse for menneskeheden og for hvert individ, der udgår fra menneskeheden, så er livet i sandhed en drøm og værre end en drøm, og »al livets kundskab og overflod en drøm og verden selv en drøm«.

Hvorfor viger vi tilbage for de slutninger, der indebæres i Kristi egne erklæringer om sin genkomst til verden? Er det ikke logisk og rimeligt, at Han *vil*, i betragtning af, at Han led en misdæders død for at redde menneskeheden? Skal Hans mission på denne lidende verden ende med fiasko? Var Han offer for et selvbedrag, Han, som var så vis, som havde en så intim forståelse af menne-

skene? Var Hans disciple forfulgt og kastet for løverne *med en løgn på læberne?*

Gennem hele den kristne bibel er der hentydninger til hændelser på himlen, som kan forklares yderst logisk og rimeligt af det faktum, at engle eksisterer som Guds budbringere. Bethlehemsstjernen opførte sig nøjagtigt som UFOer i dag. Den opførte sig ikke som et meteor og absolut ikke som en stjerne eller en planet; den opførte sig ikke som et jordisk luftfartøj eller en drivende ballon eller et lys i en køkkenvask, professor Menzels »forklaring« på UFOerne i fysiske udtryk. Når det først er antaget, at engle kan manifestere sig som lys-legemer for vor begrænsede synssans, og at engle med materielle vinger ikke eksisterer undtagen som symbolske udtryk for sandheden, kan der ikke være nogen mere passende løsning på de tusinder af UFO-forekomster end dette: At de er Guds engle.

Hvorfor skulle jeg angribes for pessimisme? Hvis der ikke er nogen mulighed for guddommelig indblanding i menneskets affærer, *så har vi virkelig grund til desperation.* Rent bortset fra verdenspolitikken, hvilket håb har vi så, solidt, logisk håb, om at overleve døden, hvis vi forkaster Kristi genopstandelse — en historisk hændelse, som understreges af mange flere beviser for dens sandhed end Napoleons eksistens? Studér bevismaterialet. Hvis Kristus ikke opstod fra de døde, så er de ting, der skete i det første århundrede, fuldkommen uforklarlige. Disciplene var en spredt, frygtsom samling mænd uden håb efter korsfæstelsen. Hvad skete der for at give dem mod til at stå ansigt til ansigt med martyriet? Peter, som havde forrådt Kristus, blev korsfæstet med hovedet nedad. Hvad skete der med Paulus, den brutale forfølger af de kristne, så hans synspunkt blev så drastisk forandret, så at han blev en apostel for den tro, han havde foragtet?

Verden er ude i en krise — det er en ligeud fastslåen af fakta. I Rusland, Amerika og sandsynligvis i andre lande oplagres atombomberne i så høje bunker, at de overstiger den menneskelige fantasis mest skrækkelige og forfærdende muligheder. Kompetente autoriteter har sidst anslået, at der er 5000 bomber i verden — hver kapabel til at skabe ødelæggelse, som ville få Hiroshima til at se så barnlig ud i sammenligning som drengenes bål til Sct. Hans.

Bortset fra truslen om en verdensødelæggende atomkrig er der mange andre trusler, som jeg har påpeget i tidligere artikler.

Måske er verdens største trussel vandet. De flodbølger, som har ramt dette land i de sidste år, er kun advarsler og antydninger af, hvad der kan og sandsynligvis vil ske, hvis verdenshavene fortsætter med at stige. Iskalotterne smelter. De ikke oversvømmede landområder er et rent papirskind i sammenligning med havdybderne. Hvis man med en blyant tegner en cirkel, 5 fod i diameter, der skal forestille vor klode, som er omkring 8.000 miles i diameter, så er tykkelsen af verdens land-overflader ikke mere end selve blyantstregen.

Verden er i daglig, øjeblikkelig fare for ildsødelæggelse. En lille fejlberegning i en atombombes struktur i et eksperiment kunne sætte ild i luften eller havene. Der er mange andre trusler. Du og jeg er konfronteret med noget, der er mere end en trussel, det er en frygtindgydende sikkerhed: Du og jeg må dø og vende tilbage til det støv, hvorfra vi kom.

Kristus er i vore individuelle liv løsningen på alle vore individuelle problemer. Han var ikke tavs med hensyn til menneskehedens skæbne. Læs hans ord i Skriften om hans tilbagekomst. Er der noget i verdenslitteraturen, der så klart, så ufejlbarligt beskriver verdenssituationen i disse dage, endog atombomben: »Ødelæggelsens vederstyggelighed, der sidder på de højeste steder« — på græsk »rugende over alt som med vinger«? *Hvor i hele verdenslitteraturen er der en så profetisk beskrivelse af den nuværende atomiske verdenstrussel?*

Men Kristi budskab til menneskeheden, der bekræftes af Hans liv i blidhed og medlidenhed, beskæftiger sig mindre med trusler end med praktiske råd og håb og opmuntring.

Hvis sommerfuglelarven, nedbrudt til en mælkeagtig masse uden form eller struktur inden i puppen, forblev i den tilstand, ville der ikke blive nogen sommerfugl. Som jeg antydede i min bog »Gletscheren« og i de fire digte »En tetralogi«, er der ikke det fjerneste spor af larven inden i puppen før forvandlingen. Intet spor af struktur i den mælkeagtige masse. Man kan ryste den og blande den.

Der er intet i den forvirrede masse, hvorfra noget kan »udfolde« sig eller udvikles!

Dog rækker Gud ned i sølet og skaber den levende sommerfugl af kaos og forvirring!

Således kan Gud også nå ned i et menneskelivs skuffelser og gøre det nyt, give det vinger.

Og således rækker han endog nu ved hjælp af sine engle ned i denne generations forvirring og kaos til denne menneskehed, som har kravlet og nu forbereder sig til at fare ud i himlene, så den puppe, som vi kalder civilisation, endelig vil briste og frigøre menneskets sjæl, og opfylde håbet hos millioner af mennesker gennem århundrederne, idet en ny verden af skønhed og pris ud over al vor fantasi bliver født.

Eftertryk i uddrag forbudt. — ORBIT.

Oversætter: Per Borgaard

Afskrift af en artikel trykt i *Topside*, den forhenværende *Ottawa Flying Saucer Club's* blad. Mindeudgave, vinter og forår 1963.

Projekt Magnet

Den canadiske undersøgelse af flyvende tallerkener ved W. B. Smith

Projekt Magnet blev autoriseret i december 1950, efter at W. B. Smith havde anmodet det canadiske transportministerium om tilladelse til at anvende ministeriets laboratorium og markudstyr til at studere uidentificerede flyvende genstande samt fysiske principper, som kunne synes at have forbindelse med dem.

Programmet bestod af 2 dele. Første del var at indsamle så mange data af høj kvalitet som muligt, at analysere dem og om muligt drage konklusioner af dem. Anden del bestod i en systematisk undersøgelse af alle vore grundbegreber i det håb at finde en uoverensstemmelse, der måske ville vise sig at være nøglen til en ny teknologi.

Desværre blev projektet generet af velmenende, men vildledte journalister, der var ude efter opsigtsvækkende avisstof eller stof til at udnytte politisk; generet i en sådan grad, at både de, der arbejdede på projektet, og transportministeriet fandt sig selv i en pinlig position. Følgen var, at da rapporten om Projekt Magnet blev lavet, og der blev søgt tilladelse til at udvide undersøgelsens omfang gennem statsstøtte, besluttedes det endelig i 1954, at dette ikke ville være tilrådeligt i betragtning af den publicity, hvorunder hele projektet havde lidt.

Projekt Magnet blev officielt opgivet af transportministeriet i oktober 1954; skønt ministeriet tilkendegav sin villighed til at tillade fortsat brug af laboratoriets udstyr, forudsat det kunne gøres uden udgift for statskassen. Projektet er blevet fortsat under disse betingelser og kan til en vis grad siges at være gået under jorden. Canadas regering deltager ikke i projektet og er ikke på nogen måde ansvarlig for dets slutninger.

De slutninger, der blev draget af Projekt Magnet, og som var indeholdt i den officielle rapport, var baseret på en streng, statistisk analyse af observationsrapporter og var som følger: Der er 91 % sandsynlighed for, at i det mindste nogle af observationerne var af virkelige genstande af ukendt oprindelse. Der er ca. 60 % sandsynlighed for, at disse genstande var fremmede fartøjer (idet fremmed betyder af ikke-jordisk tilvirkning).

De slutninger, der var baseret på undersøgelse af de fysiske grundbegreber, var som følger: Mange af vore fundamentale begreber er tvetydige i sig selv, og en helt afvigende filosofi kan bygges på de andre muligheder. Flere af disse andre muligheder fører til en langt enklere aritmetik og til fremstillinger, som man ikke behøver at lappe på for at gøre altomfattende. Endvidere er nogle af vore forestillinger med hensyn til magnetfelter og deres adfærd forkerte.

Den seneste Projekt Magnet-aktivitet har bestået i at forfølge ethvert spor. Mange af disse spor endte blindt, men et par stykker var højst betydningsfulde og hele anstrengelsen værd. For øjeblikket er der ved at opstå et bestemt mønster, og fundamentet lægges til en ny teknologi, som bogstavelig talt kan føre os til stjernerne.

Ronald Caswell

Vor adresse fra 15/1

H. C. Petersen (Major)
Engtoften 7, Måløv, Sjælland

UFO-NYT bestilles hos:

Sufoi regnskabskontoret
v/ Irma Andersen
Borgmestervangen 88
Randers - Giro 1177 25

UFO-flåde set i Trancas (Argentina)

Fra »Lumières dans la Nuit«, februar 1964. Nærmere enkeltheder om den i UFO-NYT juli-august 1964 givne meddelelse.

21. oktober 1963 — Den fantastiske beretning fra en af beboerne i byen Tucuman har givet anledning til en bekendtgørelse fra politidirektøren.

Saint-Michel-de-Tucuman: Politiets pressebureau har offentliggjort en om UFOer handlende meddelelse, som politiinspektør Marcos Midalgo har affattet og tilstillet politidirektøren.

Politiinspektøren meddeler, at han har indfundet sig på Antonio Moreno's gård beliggende 6 km fra Trancas, og at han blev modtaget af ejerens datter Yolande Moreno.

Det fremgår af rapporten, at Yolande Moreno om aftenen den 21. oktober 1963, kl. ca. 21,30, da hun stod ved et af husets vinduer, har set, i en afstand af ca. 1 km, at Belgranobanens sporareal var meget kraftigt oplyst. Flere skikkelser bevægede sig frem og tilbage, og Yolande Moreno troede, det drejede sig om en sabotagehandling eller om igangværende arbejde. Hun bad da sin søster om at gå ud til gårdens port for at se, hvad det var, der foregik. Søsteren gik straks ud, men da hun skråede over gårdspladsen, så hun til sin forbavselse, at der foran hende svævede noget, der lignede en kæmpemæssig skive. Hun kom rædselsslagen tilbage til huset, og Yolande Moreno tog da en lommelampe og belyste objektet for at se det.

En kraftig lysstråle blev derpå sendt imod dem fra objektets indre; den blændede dem begge og gav dem en fornemmelse af at være bleven forbrændt i ansigtet. Andre UFOer oplystes nu indvendig fra og begyndte at udsende ultraviolette*) stråler, idet de samtidige indhyllede sig i en slags hvid tåge, der afgav en stærk svovllugt. Som om dette havde været et signal, kom nu 6 nye UFOer frem og begyndte at belyse huset, som faktisk lå badet i et lys, der lignede dagslys. Denne situation varede i ca. 40 minutter. Det var næsten umuligt at opholde sig i huset, hvor der var varmt som i en bageovn Til trods for panikstemningen — kvinder og børn var alene hjemme — forsøgte alle så vidt muligt at være ganske rolige. I mellemtiden fortsatte et andet UFO, som holdt sig over sporarealet, med at oplyse de skikkelser, som her bevægede sig såvel til højre som til venstre for skinnerne. De unge piger lagde mærke til, at det UFO, som holdt sig foran deres vindue, selv var udstyret med ca. 6 vinduer, omtrent 1 m høje og meget kraftigt oplyst, så kraftigt at de ikke kunne se ind i det. UFOernes diameter var ca. 8 m. Efter 40 minutters forløb steg objekterne til vejrs. I henhold til rapporten rørte UFOerne ikke jorden på noget tidspunkt men holdt sig svævende i en højde af 6 eller 7 m. Politiet oplyser, at fænomenet også er bleven iagttaget af M. Joseph Lacoste.

Oversat: Aage Voss.

**) Antagelig en trykfejl for »infrarøde«. Den senere omtalte, stærke varmeudvikling kunne tyde på det. O.a.*

Jfr. det argentinske blad »La Nacion«, ult. oktober 1963.

Uvanligt naturfænomen observeret i Belgien

Ought to be translated

Bergen 22. september 1964

Bergens Tidende brakte igår en reportasje om at det i forbindelse med et lynnedslag i Bergen onsdag den 16. september, ble observert et uvanlig naturfenomen. Avisen brakte i denne anledning et lengre intervju med professor Trefall ved Universitetet's fysiske institutt. Professoren opplyser at fenomenet virkelig må ha funnet sted ettersom antallet av de øyenvidner som har meldt seg er overveiende stort,

dessuten stemmer de fleste overens med hverandre. Ifølge avisen ble det observert en kule over Starefossen, ca. 10 m i diameter. Observasjonstiden var ca 1 sekund, og ifølge professor Trefall var denne korte tid meget lang for et kulelyn å være. Dessuten uttalte professoren var de av ham tidligere kjente kulelyn meget mindre, kanskje noen cm. i diameter. Det var således små sjangser for at det observerte skulle være et kulelyn. Hva var det da for noe?

For å bringe klarhet i dette kontaktet SUFOI-Bergen professor Trefall over telefonen for å få en uttalelse om hva fenomenet ellers kunne være. Vi spurte således om på hvilken måte kulen var kommet til syne. Professoren svarte at ifølge de opplysninger som var avgitt av øyenvidnene, kom den plutselig tilsyne, hvoretter den like plutselig forsvant igjen.

På spørsmålet om formen svarte professor Trefall at øyenvidnene alt overveiende (?), hadde beskrevet den som kuleformet. Det syntes som om kulen kom tilsyne etter lynnedslaget og således må betraktes som et selvstendig fenomen, selv om den kan være et produkt av nedslaget, f. eks. ionisert gass, sa professoren. Tilslutt spurte vi professoren om han trodde på fenomenet «de flyvende tallerkener», noe han ikke ville uttale seg om. Da vi spurte om han trodde fenomenet kunne ha forbindelse med disse gjenstander, ville professoren heller ikke ta noe standpunkt til dette, da han ennå ikke visste hva fenomenet var, ville han heller ikke komme med noen uttalelse som kunne taes til inntekt for en eller annen oppfatning.

Ikke desto mindre syntes han det var interessant at vi spurte om dette, ettersom flere pålitelige kilder ved Universitetet hadde gitt uttrykk for hypoteser om en slik forklaring på fenomenet.

I forbindelse med lynnedslaget har det vært nevnt i pressen at nedslaget laget en grøft i jorden ved Fløybanens øvre stasjon, og at det var forårsaket skader ved det elektriske anlegget på banen.

For å få disse tidender bekreftet kontaktet vi derfor ing. Bertram Brochmann som er bestyrer og leder av Fløybanen.

Ing. Brochmann var meget forekommende, da han hørte det var SUFOI som var interessert i fenomenet, og inviterte oss til å se nærmere på skadene. Han opplyste at telefonanlegget ved banen ble ødelagt, og at annet elektrisk materiell var blitt skadd, men i ubetydelig format. Ovennevnte grøft som nedslaget tydeligvis hadde forårsaket var av den vanlige art ved lynnedslag, og lynet hadde fulgt et tre til roten og dermed skapt grøften. Det bemerkelsesverdige var at dette nedslaget var et godt stykke fra selve baneanlegget.

Billetrisen ved anlegget ble også kontaktet og kunne opplyse at sikringstavlen ved nedre stasjon hadde gnistret (blå lyn), og at en jernkrok på billettluken var blitt bøyet som om den hadde vært utsatt for trykk. Til tross for den tilsynelatende overledning til jord, var ikke sikringene røket.

Vi har også fått kontakt med et øyenvidne, som så kulen fra sitt kontorvindu. Kulen kom til syne umiddelbart etter lynblinket og braket og beveget seg i sakte fart horisontalt mot øst. Observasjonstiden var 2—3 sekunder og kulen var muligens massiv ettersom den avtegnet seg mot fjellvegen, og var ikke gjennomsiktig. Etter de to sekundene var omme skjøt det plutselig en stikkflamme nedover mot jord, etterfulgt av en annen oppover, hvoretter kulen rett og slett forsvant.

Det er vanskelig, selv på grunnlag av de foreliggende opplysninger å danne seg en mening om fenomenet, men det som er helt klart er at kulen var et helt selvstendig fenomen som på grunn av en eller annen ytre påvirkning, lys eller annet kom til syne hvoretter den atter ble usynlig. Om den forsvant vet vi ikke. Det kan opplyses at selv om himmelen var mørk og tung med regn, var det bare dette ene lynnedslaget og tordenbraket. At det var et lynnedslag kan det også være tvil om fordi tiden mellom braket og lynglimtet var meget lang til tross for at lynet geografisk var meget nær.

Tilslutt står det bare igjen å si at vi håper andre og beslektede tilfeller, kan bringe lys over fenomenet, som det ennå ikke er gitt en vitenskapelig forklaring på. *I. T. M.*

Køb mindst 1 sæt
UFO MATERIALER
til jul - Se side 209

UFO-observationer over Skandinavien

Ought to be translated

I tidsrummet fra den 21. august til den 23. oktober har vi modtaget 12 rapporter, alle fra 1964. I samme tidsrum har vi fået tilsendt 3 detektorvarslinger.

Den 8. juli er familien P. M. Frederiksen samt familien Deleuran fra Fredericia taget til campingpladsen ved Bogense. Kl. 2244 får man øje på to objekter, og i den følgende time iagttager man hvorledes i alt 4 objekter flyver rundt ude over vandet. Objekternes farve skifter fra hvidgult til orange. Der sås ikke nogen detaljer på objekterne, der blot fremtrådte som runde lys. Det kan eventuelt have været telemeterskiver. I alt ni mennesker observerede det passerede. Vejret var overskyet med tordenbyger.

Følgende observation forekom også under et tordenvejr. Herr Jensen fra Nibe befandt sig den 23. juli kl. 2215 uden for Nibe, nærmere betegnet på omkørselsvejen, hvorfra han iagttog tordenvejret. Mod nordvest opdagede han to aflange (rektangulære) genstand med lille indbyrdes afstand. De bevægede sig langsomt med kurs sydvest. Efter ca. 5 minutters observation smeltede objekterne sammen til ét objekt, der var ca. dobbelt så bred, som hver enkelt af de foregående. Objekterne var omgivet af en korona, og det var det sammensmeltede objekt også. Efter yderligere 3 minutters observation tonede objektet langsomt væk og sås ikke mere.

To søstre var den 26. august ud for at lufte deres hund nær deres bopæl i udkanten af Vejle. Observatøren beretter, at to runde objekter pludselig kom til syne for enden af et havehegn. Hun bemærkede til sin søster, at nu fik de nok besøg fra Mars, men søsteren blev urolig i stedet. Objekterne, der var 20—30 cm store og runde, lyste med en farve og en styrke som et »søvnigt« lys, dog var det klarest inde i midten, hvor lyset var som en elektrisk pære. Objekterne havde tilsyneladende ikke faste konturer. Søsteren mente, at de lignede »fugleøjne«, og at de så direkte på hende. Objekterne fløj gansk langsomt ti meter over jorden. De forsvandt bag en trægruppe 2—300 meter fra observatørerne. Man mente at høre en svag susen fra de to telemterskiver.

To af vore medlemmer fra UFO-gruppen på Als, som tit er ude på observationstur, havde den 9. august kl. 0113—0150 samt den 12. september kl. 2350—0005 held til at se et lille objekt, der foretog manøvrer på henholdsvis den sydlige og østlige himmel. Næste gang får de nok en rigtig fin observation.

Den 14. september har vi fået en observation fra København, og det er mærkeligt, at vi ikke har modtaget flere, idet objektet er set i forholdsvis lav højde. — Observatør er fru Frederiksen fra Folehaven, der beretter følgende: »Klokken var 0435, da jeg så ud af mit vindue. Jeg fik øje på den lysende, langagtige genstand. Den bevægede sig langsomt fra nordvest mod nordøst. Tre gange inden for det tidsrum, som jeg iagttog den i, udsendte den grønt lys fra undersiden mod jorden. Jeg tænkte, at det måtte være en genstand af fremmed art. Da jeg gik fra vinduet et øjeblik, var genstanden forsvundet, da jeg atter så ud. Der var da gået 10 minutter.«

Den 17. september beskriver dagbladet »Politiken« en lysende genstand. »Københavns Politis udrykningstjeneste blev i går alarmeret af folk, som havde set »flyvende tallerkener«. Et stærkt lysende objekt var blevet observeret mod nord fra Nørrebro af forskellige københavnere, men det blev hurtigt konstateret, at ingen danske flyvemaskiner savnedes. Hvad den lysende genstand så har været, kan overlades til gisninger«. Nogenlunde det samme skrev »Ekstrabladet«. — Er det nu ikke fantastisk, at SUFOI ikke har modtaget rapport på denne observation, som er foregået lige over en storby og endda blevet rapporteret til politi og presse? Ikke én københavnergruppe har åbenbart været i stand til at finde observatører, og selv løb jeg panden mod en mur, idet de store blade — i modsætning til provinsbladene — tilsyneladende ikke noterer navn og adresse op på observatører, som ringer.

Foruden ovennævnte observationer, modtog vi rapport fra Dieppe (Frankrig), Nykøbing M., Ågård, Tokkekøb samt Nyborg.

Detektorvarslingerne var fra Nyborg 2. oktober og Skørping 7. oktober, og der var ingen observationer i forbindelse med varslingerne. *ej*

"BREVKASSEN"

LØST og FAST

om Ufo-sagen

v/ Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding

Ought to be translated

Heller ikke til dette nummer af UFO-NYT er der kommet spørgsmål til BREVKASSEN. (Om tanken med BREVKASSEN, se bladet for januar-februar, side 31-32).

(Fortsættelse af artiklen i september-oktober-nummeret, side 172—173).

I denne artikel skal vi beskæftige os med den skelsættende hændelse, som Adamski kom ud for *den 20. november 1952.*

Der var opstået rygter om, at UFOer var landet i de øde områder omkring Mt. Palomar, og Adamski gik i »skærpet beredskab«. Han foretog regelmæssige bilture til ørkenområdet, og selv om han måtte vende skuffet tilbage gang på gang, bevarede han dog håbet om, at han en dag ville få et rumskib at se — og måske få kontakt med den eller de ombordværende. Og hvorfor skulle det ikke kunne ske — når alt kommer til alt!

I mellemtiden havde en berømt antropolog (antropologi er læren om mennesket og menneskeracerne), dr. *George Hunt Williamson* og frue, samt hr. og fru *Baily,* alle fire stærkt interesserede i UFO-forskningen, stiftet bekendtskab med George Adamski.

Disse fem besluttede sammen at foretage en biltur til *Desert Center* dalen om eftermiddagen den 20. november (1952). Desuden kom endnu to deltagere til: ejeren af cafeen, fru *Alice K. Wells,* samt fru *Lucy Mc. Ginnis,* som var Adamskis sekretær og hjælper.

Mens selskabet spiste frokost, kom et fly fra luftvåbnet, som har en base i nærheden, hen over stedet. Den cirklede en stund og vendte derefter tilbage til sin base.

Da flyet var borte, fik Adamski og de øvrige i selskabet øje på noget andet — højt oppe på himlen. De så en kolossalt stor, cigarformet tingest, som lignede det rumskib, som var set over San Diego i 1947. »Tingen« svævede som en stor, lydløs skygge højt over deres hoveder. Den havde en sølvagtig farve med et skær af orange over det hele.

Feltkikkerterne gik fra hånd til hånd, til alle i selskabet var overbevist: *Dette var et fartøj ude fra verdensrummet!*

Skønt Adamski på en måde havde været forberedt på en begivenhed som denne, fik han dog heftig hjertebanken. Nu var øjeblikket kommet! Og i feberagtig hast gik han til handling.

Man blev enige om, at selskabet skulle køre ham ned i dalen til et ensomt og øde sted, hvor han i ro kunne berede sig på, hvad der måtte komme. For på en eller anden måde følte han sig sikker på, at noget usædvanligt ville ske. Men han ønskede i alle tilfælde, at selskabet skulle være vidne til begivenhederne for at kunne afgive et sanddru vidnesbyrd. Derfor kørte selskabet tilbage til en afstand af ca. 1000 m, hvorfra der var fri udsigt, så Adamski ikke kom ud af syne.

Adamski begyndte at stille sit kamera og teleskop op. Oppe på himlen over stedet kredsede nu igen jetfly fra den nærliggende base — åbenbart sendt ud for at »opsnappe« det store rumskib — hvilket ingen pilot endnu har haft held til! — (Nogle få år før var efter sigende rumskibe styrtet ned i Mexico, men det skyldtes atmosfæriske forstyrrelser i det magnetiske felt, hvilket besætningsmedlemmerne ikke var forberedt på. Siden har de fundet midler til at imødegå sådanne uheld, og der er heller ikke rapporteret flere. Om disse tildragelser med påfølgende militære og videnskabelige undersøgelser kan man læse i *Frank Scully's* bog om de flyvende tallerkener! — Men endnu har intet jordisk fly nogen chance for at »opsnappe« et rumskib, da rumskibets hastighed og manøvredygtighed langt overgår, hvad jordiske fly kan præstere).

Det rumskib, som endnu stod højt over dalen, hvor Adamski og hans venner opholdt sig, vendte pludselig næsen opad og forsvandt ud af syne i en fantastisk fart. Det må formodes, at piloterne på jetflyene så det store skib, men ikke det lille *rekognosceringsfartøj,* som lidt efter *landede* i en »bjerg-

saddel« ca. 800 m fra det sted, hvor Adamski stod!

Ud af fartøjet kom en slank, velbygget ung mand med skulderlangt, blankt hår. Adamski kaldte ham senere »Orthon« — åbenbart ud fra en fornemmelse af, at et navn på den, man står over for, kan lette kontakten og forståelsen.

Den fuldstændige beretning om George Adamskis møde med »Orthon« kan læses i bogen *»Flyvende tallerkener er landet«*. Denne bog har Adamski og *Desmond Leslie* udsendt i fællesskab, og Leslie (tidl. krigspilot, nevø af Churchill) har i bogens første del skrevet de flyvende tallerkeners historie. (Det vil måske undre nogen, at noget så »nyt« som UFOerne kan have en egentlig »historie« bag sig, men det er i høj grad tilfældet! Og Desmond Leslie har på udmærket måde skildret UFO'ernes historie, som går århundreder tilbage, ja, til den tid, vi kalder forhistorisk; men kilderne til denne periode findes i skrifter fra Mellemøstens og Østens lande).

Mødet mellem Adamski og Orthon var ikke »stormende« eller højrøstet. Man må snarere sige tværtimod, for det meste af »samtalen« foregik ved hjælp af *telepati* og forskellige fagter.

Her bør jeg nok indskyde, at telepati er en gammelkendt meddelelsesform, men et egentlig videnskabeligt studium af den er først kommet i gang for nylig — efter at tidligere videnskabsmænds arbejder vedrørende telepati var blevet gemt hen som noget i retning af kuriositeter!

Telepati er ikke det samme som tankeoverføring! Måske kan det for ukyndige være svært at trække grænsen mellem de to åndelige foreteelser, men den er der! Populært kan vi udtrykke det sådan: *telepati er en meddelelse direkte fra sind til sind* — uden om egentlig tankevirksomhed eller -koncentration. Den er snarest at ligne ved den intuitive »tanke« eller »fornemmelse« eller »bevidsthed«.

Nogle kalder telepati *»det universelle sprog«* for dermed at antyde, at det på en måde er det naturlige fællessprog for alt levende. F. eks. peger nyere forskningsresultater på, at dyr »bruger« telepati, styres ad telepatisk vej. — At telepati er en realitet, har mange af dette blads læsere erfaret!

Efter sigende skulle dette første møde med en mand »udefra« (Venus) være som en prøve i telepati for Adamski.

Da den fremmede igen var gået om bord i sit fartøj, og dette med stor hastighed var fløjet bort, viste det sig, at han havde efterladt mærkelige, men tydelige fodspor — eller rettere aftryk af sit fodtøjs såler — i sandet! Dr. Williamson tog »aftryk af aftrykkene«, og de figurer og tegn, de viste, har givet mange videnskabsmænd og andre megen anledning til hovedbrud.

Vi har hørt og læst, at Orthon bad om at få Adamskis film med og lovede at aflevere den igen senere. Det skete en måned efter, og da var et af de eksponerede billeder »fjernet« og erstattet med en tegning og nogle mærkelige tegn. En del af tegningen minder om aftrykkene i ørkensandet!

Det mest sensationelle ved disse tegn er imidlertid, at de ikke er de eneste i sin art, vi kender til. Den berømte franske professor *Marcel Homet* har nemlig under en ekspedition til Amazonas-området i Brasilien fundet disse tegn indhugget i en klippe i nærheden af den ejendommelige klippeformation *Pedra Pintada* (100 m lang, 80 m bred, 30 m høj), af hvis overflade ca. 600 m^2 er »beskrevet«.

Jeg ved ikke, hvem af de to, Adamski eller Homet, der blev mest overrasket, da de fik kendskab til »hinandens« fund!

Men en kendsgerning er, at de to vidnesbyrd er nærmest identiske i form og indhold, skønt der er måske 14.000 år imellem deres »tilblivelse«! En sådan overensstemmelse er ikke — og kan ikke være — en simpel tilfældighed. Men fra denne konstatering og til en forklaring på og tydning af denne gåde er der et stort spring! Der kan næppe være tvivl om, at vi har fået hjælpemidler i hænde — men kun i form af »fingerpeg«, en stimulering af vor interesse for UFO-forskningen.

Måske vil vi også engang forstå det »pædagogiske« i det, der sker. Vi har næppe godt af at få ting af afgørende betydning for menneskehedens fremtid foræret — sådan bare stukket i hånden — og måske så suppleret med fund for at få sammenhængen med fortiden understreget. Nej, vi må nok erkende, at »hjælp til selvhjælp« også på dette område er at foretrække, hvis det hele ikke skal mislykkes ved, at visse personer eller visse økonomiske eller politiske magter søger at udnytte tingene til egen fordel.

— I næste artikel skal vi høre lidt om videnskabens indstilling til de foreliggende problemer omkring UFO'erne. *Vagn Dybkær.*

Litteratur . . .

15 kroner i julegave

Nu, hvor UFO-NYT er udgivet fra Sunds for sidste gang, har vi gjort status over *ikke solgte* materialer. Det viser sig, at vi ligger med for 18.791 kr.

Ved årets udgang vil vi skylde bogtrykkeren godt 16.000 kr., og får vi ikke solgt materialer for dette beløb, må vi stifte et lån i sparekassen.

Det ville være trist og en lidt bitter pille at sluge efter godt 6 års uselvisk og filantropisk virksomhed til gavn og glæde for alle UFO-interesserede i Skandinavien.

Vi har i dag 1100 faste abonnenter, så det er nemt at se, at hvis hver især køber for 15 kroner materialer (femten), vil vi være uden økonomiske sorger.

Lad mig gentage, at *De* ved at købe for mindst 15 kroner materialer — inden jul — kan være med til at fjerne den økonomiske regnsky, som skygger for vor sol i denne tid.

15 kr. Vil *De* være bekendt at undlade at støtte med så beskedent et beløb, når De ovenikøbet får materialer for beløbet.

De har her en kærkommen chance til at vise, om De er villig til at hjælpe os og samtidig få lejlighed til at give materialer som julegaver til interesserede i familien og/eller bekendtskabskredsen.

Benyt Dem af et eller flere af de følgende specialtilbud, standardtilbud eller generelle tilbud og bemærk, at vi har fremskaffet *visse stærkt efterspurgte materialer som UFO-NYT 1958, 1959, 1963 og 1964. Endvidere Jordiske flyvende tallerkener, Telepati, Kongresberetningen og Beretningen om Månen.*

Læg venligst mærke til, at det er anført, hvor mange pakker af hver enkelt kategori, vi kan levere. Specialtilbuddene er meget begrænsede.

Skriv eller ring til os allerede i dag — glæd os — glæd Dem selv.

Glædelig jul og tak for de 6 år.

JYTTE og *HC*

Rønne Allé 9, Sunds, Jylland.

(Engtoften 7, Maaløv Sj. efter 15/1)

Specialtilbud nr. 1 — 100 kr. — 1 tilbud

Adamski: Telepati, 1 stk. *Adamski:* Saturnturen I, 2 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 2 stk. *Hiemenz:* Jordiske flyvende Tallerkener, Adamski og Planetarerne, 1 stk. *UFO-NYT:* 1958 (2), 1959 (12), 1960 (12), 1961 (12), 1962 (11), 1963 (12), 1964 (6), i alt 67 stk.

Specialtilbud nr. 2 — 100 kr. — 1 tilbud

Adamski: Telepati, 1 stk. *Adamski:* Saturnturen: 2 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 2 stk. *Hiemenz:* Jordiske flyvende Tallerkener, Adamski og Planetarerne, 1 stk. *UFO-NYT:* 1958 (1), 1959 (12), 1960 (12), 1961 (12), 1962 (11), 1963 (12), 1964 (6), i alt 66 stk.

Specialtilbud nr. 3 — 100 kr. — 2 tilbud

Adamski: Telepati, 1 stk. *Adamski:* Saturnturen I, 3 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 2 stk. *Hiemenz:* Jordiske flyvende Tallerkener, Adamski og Planetarerne, 1 stk. *UFO-NYT:* 1958 (1), 1959 (11), 1960 (12), 1961 (12), 1962 (12), 1963 (12), 1964 (6), i alt 65 stk.

Specialtilbud nr. 4 — 50 kr. — 1 tilbud

Hillard: Tildragelser på Månen, 1 stk. *Petersen F.:* Teknisk studiehæfte (1 årgang), 12 stk. *Petersen:* Kongresberetningen, 1 stk. *UFO-NYT:* 1958 (1), 1959 (11), 1960 (12), 1961 (12), 1962 (11), i alt 47 stk.

Specialtilbud nr. 5 — 50 kr. — 1 tilbud

Adamski: Telepati, 1 stk. *Adamski:* Saturnturen I, 1 stk. *Nielsen, G.:* Kosmologi (1 årgang), 12 stk. *UFO-NYT:* 1958 (1), 1959 (11), 1960 (12), 1961 (12), 1962 (11), i alt 47 stk.

Specialtilbud nr. 6 — 50 kr. — 1 tilbud

UFO-NYT: 1958 (1), 1959 (11), 1960 (12), 1961 (12), 1962 (11), i alt 47 stk. *Kontaktprogrammet:* (1 årgang), 10 stk. *Adamski:* Telepati, 1 stk. *Adamski:* Saturnturen I, 1 stk.

Specialtilbud nr. 7 — 100 kr. — 1 tilbud
Adamski: Cosmic Philosophy (signeret originaludgave), 1 stk. *Potter:* The lost Years of Jesus Revealed (dødehavsruller + Nag-Hammadi), 1 stk. *Adamski:* Cosmic Science Q + A (21—40), 1 stk. *Scully:* Behind the Flying Saucers (udsolgt fra forlag), 1 stk. *Petersen:* Report from Europe, 1 stk.

Specialtilbud nr. 8 — 100 kr. — 1 tilbud
Cramp: Space, Gravity and the Flying Saucers (teknisk), 1 stk. *Scully:* Behind the Flying Saucers (udsolgt fra forlag), 1 stk. *Potter:* The lost Years of Jesus Revealed (dødehavsruller + Nag-Hammadi opdagelser), 1 stk. *Adamski:* Cosmic Science Q + A (21—40), 1 stk. *Petersen:* Report from Europe, 1 stk.

Specialtilbud nr. 9 — 50 kr. — 1 tilbud
Adamski: Cosmic Philosophy (signeret originaludgave), 1 stk. *Adamski:* Cosmic Science Q + A (21—40), 1 stk. *Potter:* The lost Years of Jesus Revealed (dødehavsruller + Nag-Hammadi opdagelser), 1 stk.

Specialtilbud nr. 10 — 55 kr. — 3 tilbud
Adamski: Cosmic Philosophy (signeret originaludgave), 1 stk. *Petersen:* Report from Europe, 1 stk.

Specialtilbud nr. 11 — 50 kr. — 1 tilbud
Petersen: Report from Europe, 1 stk. *Grant:* The secret Sayings of Jesus, 1 stk. *Potter:* The lost Years of Jesus Revealed (dødehavsruller + Nag-Hammadi opdagelser), 1 stk.

Specialtilbud nr. 12 — 50 kr. — 1 tilbud
Adamski: Telepati, 1 stk. *Petersen:* Kongresberetningen, 1 stk. *Adamski:* Flyvende Tallerkener er landet, 1 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 1 stk. *UFO-NYT:* 1959 (11)), 1960 (12), i alt 23 stk.

Specialtilbud nr. 13 — 30 kr. — 1 tilbud
Adamski: Telepati, 1 stk. *Adamski:* Saturnturen I, 1 stk. *Petersen:* Kongresberetningen, 1 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 1 stk. *UFO-NYT:* 1959 (11).

Specialtilbud nr. 14 — 20 kr. — 4 tilbud
Petersen: Kongresberetningen, 1 stk. *UFO-NYT:* 1959 (11), 1961 (12), i alt 23 stk.

Specialtilbud nr. 15 — 30 kr. — 10 tilbud
Adamski: Kosmisk Filosofi, 1 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 1 stk. *UFO-NYT:* 1959 (11).

Specialtilbud nr. 16 — 30 kr. — 10 tilbud
Adamski: Kosmisk Filosofi: 1 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 1 stk. *UFO-NYT:* 1961 (12).

Specialtilbud nr. 17 — 30 kr. — 10 tilbud
Adamski: Kosmisk Filosofi, 1 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 1 stk. *UFO-NYT:* 1962 (12).

Specialtilbud nr. 18 — 20 kr. — 10 tilbud
Hillard: Tildragelser på Månen (tilb. gælder kun for dec.), 3 stk.

Specialtilbud nr. 18 — 50 kr. — 10 tilbud
Adamski: Kosmisk Filosofi (tilb. gælder kun for dec.), 3 stk.

Standardtilbud nr. 1 — 15 kr. — 50 tilbud
Adamski: Saturnturen I, 1 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 1 stk. *UFO-NYT:* 15 forskellige.

Standardtilbud nr. 2 — 15 kr. — 50 tilbud
Hillard: Tildragelser på Månen, 1 stk. *UFO-NYT:* 25 forskellige.

GENERELT TILBUD: Frit valg 15 kr.

1: *UFO-NYT:* 30 stk.

2: *UFO-NYT:* 10 stk. *Hillard:* Tildragelser på Månen, 2 stk.

Bemærk venligst, at vi giver fra 10 til 25 % rabat i disse tilbud, og det gælder som sagt kun for december måned.

Da der vil blive rift om særtilbuddene, bedes De bestille disse pr. telefon (Sunds 194) eller opgive, hvad De ønsker som erstatning, hvis de ønskede materialer allerede er udsolgt.

Rene pengegaver frabedes venligst men bestemt — vi kan give Dem materialer for det beløb, De ønsker at støtte os med. Tak.

Køb af materialer er hjælp til selvhjælp.
Der er mange som venter på at blive sat i gang.
Køb materialer og forær dem bort — Lad det blive dig som sætter en eller flere i gang.

The UFO - Evidence

Major Donald Keyhoes allerede berømte bog, »The UFO-Evidence«, kan nu fås i andet oplag.

Som De ved, har NICAP de sidste år samlet alle de beviser på UFOernes eksistens, som man har kunnet få fat på.

For få måneder siden forelå resultatet i form af en rapport, som blev trykt og afleveret til alle kongresmedlemmer i USA.

Resultatet blev en storm, som ifølge pressen resulterede i, at Senatet fordømte det amerikanske forsvars hemmeligholdelses- og vildledelsespolitik og erklærede, at UFOerne eksisterer og kommer fra et punkt uden for vor klode.

Alle førende tyske aviser bragte beretningen, men i Skandinavien var aviserne tavse. Hvorfor? Man plejer ikke at være tilbageholdende, når der skal gøres grin med sagen. Måske afklares det senere. Vi prøver i øjeblikket af få oplysninger gennem tyske diplomatiske kanaler.

Keyhoes bog, som rives væk, er på engelsk — den koster 5 $ + porto og kan bestilles hos:

NICAP,
1536 Connecticut Ave. NW,
Washington 6, DC, USA.

Vi ligger inde med et par enkelte eksemplarer, som vi kan levere for 40,00 + evt. opkrævning og porto.

Det amerikanske UFO-blad »LLP« anmelder bogen på denne måde:

The National Investigations Committee on Airial Phenomena (NICAP), Washington, D.C., har udsendt dens længe ventede 7-års oversigtsrapport, et fyldigt officielt dokument på 187 sider betitlet »THE UFO EVIDENCE«, og som har sat meget avisskriveri i gang verden over. Det er blevet uddelt til ethvert medlem af kongressen, til radiostationer, alle amerikanske hovedstadsaviser, alle udenlandske korrespondenter i Washington, til pressebureauer, radio og TV-kommentatorer etc. »FLYVENDE TALLERKENER ER LANDET I KONGRESSEN«, stod som overskrift på et sammendrag, som det tyske pressebureau, som står i forbindelse med 400 tyske blade, og som gennem oversættelser til engelsk, fransk og spansk dækker Asien, Afrika og Sydamerika, tilsendte sine abonnenter. Det britiske nyhedsbureau REUTERS, spredte gennem dets verdensomspændende net nyheden til ethvert hjørne af den civiliserede verden — endog til Rusland og Røde Kina. Fjerne junglestammer havde mulighed for at høre nyheden på handelsstationernes radiomodtagere. Washingtons stab på 6 japanske aviser, med en læserskare på 70 millioner personer refererede nyheden. Den værdige avis LONDON TIMES, som hidtil havde undgået alt stof om UFOerne, bragte en speciel artikel om NICAP contra AF, men vægt på NICAP's stilling.

Her i USA mættede UNITED PRESS landet med to beretninger, som blev sendt ud til dets 1400 abonnerende aviser. Begge var de af UPI's sensationsreporter Emil R. Sveilis, som havde interview'et en del af officererne ved Atic, Dayton, Ohio — hovedkvarteret for AF's UFO-forskning. Han lagde vægt på regeringens »dødsens alvor«-holdning over for problemet, som i årtier har drillet offentligheden og mystificeret AF.

Projekt BLUEBOOK's leder indrømmede over for Sveilis, at af over 8000 arkiverede beretninger var 910 stadig uopklaret (= 10,7 % af de undersøgte). 2 uger senere kom der fra ATIC et officielt brev med meddelelse om, at tallet skulle korrigeres til 900. Allerede næste dag skrev de igen: Korriger tallet til 633 — —!!

En Washington korrespondent, knyttet til AF, erklærede, at mange UFO-vidner var bange for at komme frem med deres oplevelser på grund af den latterliggørelse, de af AF var udsat for. Cleveland's Plain Dealer anmodede radiomanden Earl Neff om at fremskynde myndighederne til at udarbejde en slagplan i det tilfælde, at et UFO

skulle lande — og undgå beskydning af dem. Artiklen indbragte i løbet af 3 dage en strøm på 600 breve til NICAP's hovedkvarter. En 5-spaltet overskrift i BALTIMORE EVENING SUN bekendtgjorde: »NY BØLGE AF FLVENDE TALLERKENER«. Artiklen omtalte, at bølgen var den største siden 1952. En karrikaturtegning ved siden af gør nar af AF-forskere. Det yderst respekterede CHRISTIAN SCIENCE MONITOR giver en nøgtern udredning om UFO-landingen i Socorro og betegner NICAP's oplysninger: »Noget af det mest spændende læsestof, der findes«.

Rapporten er et klassisk eksempel. Den samler for første gang alle de væsentlige fakta om UFOerne, som gennem de sidste 20 år er blevet samlet af regeringen, pressen og privatpersoner. Mere end 5000 rapporter er blevet analyseret af NICAP's civile specialister — personer med høj anseelse inden for fysik, teknologi, aeronautik og rumforskning (inkl. en del AF-officerer). Efter en grundig gennemgang blev de bedste — 746 i alt — samlet for at blive gennemgået i detaljer, og den formidable mur af bevismateriale, der således er sammensat, står som en fæstning: uangrebet og uangribelig. Det er betydningsfuldt, at der hidtil fra AF's side hverken er fremkommet kommentarer eller kritik af bogen.

Her er nogle af bogens hovedtræk:

1) Kendsgerningerne viser, at AF ved, at tallerkener er virkelige og interplanetariske. 2) statistikken viser, at der er tale om tallerkengrundtyper, manøvrer, prøveflyvninger og formationer. 3) Skitser, diagrammer og fotografier forbløffer modstandere. 4) Dramatiske beretninger fra astronomer, fysikere, ingeniører, militær- og trafikpiloter, personale ved radarstationer, politiofficerer, GOC-detektiver, professorer, præster og journalister. 5) Til stadighed radarobservationer af UFOer over hele verden. 6) Analyse af 64 fotografier film og lysbilleder, hvoraf mange står som selvstændigt bevis for UFOernes eksistens. 7) Avisudklip med AF »forklaringer« contra NICAP's beviser afslører AF's forfalskende metoder. 8) Kronologisk oversigt af hundreder af beretninger fra 1860 til i dag. 9) Skarpe udtalelser fra medlemmer af kongressen (sen. Berry Goldwater inkl.) viser en udbredt tro på tallerkenerne og vrede over AF's hemmeligholdelse. Mange kræver forskningen frigivet. 10) En enkel, praktisk ophævelse af censuren: Efter AF har undersøgt hver UFO-beretning, skal den overgives civile studiegrupper, som er oprettet i stor målestok, for at få lagt den fulde vægt af videnskab i undersøgelsen, og til sidst at løfte sløret af mystikken.

Med denne UFO-rapport udsender NICAP for en tænkende verden et vidnesbyrd, der måske er det mest revolutionerende i århundreder. Endnu med en vis tilbageholdenhed for at undgå panik. Hvis tallerkenerne er virkelige og interplanetariske (hvilket rapporten antyder, de er), vil de sandsynligvis påvirke jordboernes økonomi, religion, teknik, regeringsdannelse og hele den samfundsmæssige opbygning. Hvis de er virkelige (og selv AF holder på, at de ikke er fjendtligsindede), ser det ud til, at jordens civilisation er ved at opleve en omvæltning, som aldrig før i den skrevne historie. NICAP's formål er at påvirke de indflydelsesrige. Derfor har de udført dette omhyggelige videnskabelige arbejde — rapporten er skrevet lige så patentisk som en doktorafhandling. Tonen er stilfærdig, men rapportens realiteter er i sig selv mere spændende end en moderne detektivhistorie. En radiospeaker udtalte for nylig i radioen: »Hvis jeg kun ejede én bog, skulle det være NICAP-rapporten.«

Bogen er i sig selv et middel til at nedbryde den mur af hemmelighedskræmmeri, der længe har omgivet dette emne, og vil i sig selv være en historisk og permanent tekstbog på UFO-logiens nye og spændende arbejdsmark. *HC.*

Anmeldelse

Den usynlige regering i USA

Forlaget Biilmann og Eriksen har udsendt David Wise og Thomas B. Ross bog »Den usynlige regering i USA«. Det er en bog, som alle UFO-interesserede *skal* læse. De, der har fulgt vor virksomhed og især min foredragsvirksomhed gennem de sidste år, ved, hvordan jeg altid har advaret mod den skjulte magt, som vi populært har valgt at kalde »Tavshedsgruppen«, og hvordan jeg har fortalt om dens forgreninger til de utroligste områder.

Nu har De det sort på hvid, og jeg har slet ikke

ord til at beskrive, hvad der venter Dem. Bogen er anmeldt af:

Redaktør Eigil Steinmetz i Berl. Aftenavis
Mag. scient. Ib Nørlund, sekretær i Danmarks kommunistiske parti
Folketingsmand, cand. jur. Niels Westerby, formand for hovedstadens venstre
Chefredaktør Ivar Nørgaard, Aktuelt
Folketingsmand, redaktør Kai Moltke, Ugebladet S.F.
Fhv. udenrigsminister Ole Bjørn Kraft
Forstander Knud Hansen, Askov Højskole.

Knud Hansen skriver:
To omstændigheder gør, at man fæster lid til denne bog, den første er, de to forfatteres høje anseelse som sobre og sagkyndige pressemænd, den anden er den rolige, grundige og omhyggelige argumentation, hvormed alle de fremsatte oplysninger og påstande er underbygget. Hvad de oplyser i denne bog er ikke blot forbløffende, men så rystende, at man ikke på forhånd er tilbøjelig til at tro det. Man finder det ikke på forhånd sandsynligt, at det ikke er den lovlige regering med præsidenten i spidsen, men en hemmelig kreds af uansvarlige fra USA's efterretnings- og spiontjeneste (CIA), der bestemmer Amerikas skæbne — og dermed jo i virkeligheden også bestemmer det meste af den øvrige verdens skæbne.

Men har man læst nærværende bog med dens solide dokumentation, kan man ikke mere være i tvivl. At bogen er spændende, siger vel sig selv. At den desuden også er uhyggelig, skyldes ikke forfatteren, men de uhyggelige ting, der afsløres. Ikke mindst uhyggelig er beretningen om »den usynlige regering«s indgreb i præsidentvalg-kampagnen i 1960 og beretningen om det senere mislykkede angreb på Cuba. Men det er nyttigt, at det bliver afsløret. Forbåentlig vil det bidrage til at begrænse farerne fra denne hemmelige sammensværgelse.

Når De er færdig med denne bog, vil De have let ved at forstå, at sandheden om de flyvende tallerkener kan holdes borte fra masserne i USA såvel som i resten af verden. Køb bogen — køb den straks i dag. 281 sider. Pris kr. 19,75.

Bogen kan bestilles i Sunds, men skriv snarest, hen imod jul får vi travlt. *HC.*

Diverse . . .

Frank Scully død

Den amerikanske forfatter Frank Scully, som skrev verdens første UFO-bog »Behind The Flying Saucers« indeholdende yderst vigtige informationer, døde den 24. juni 1964 af et hjerteanfald. Han blev 72 år.

Vi har endnu 2 af hans bøger på lager, når de er solgt kan der ikke skaffes flere.

Intet flyver hurtigere end sladder.
Cicero.

Moralen er meget ofte skalkeskjul for bagvaskelsen.
Napoleon.

Løgn er moralsk selvmord, thi den tilintetgør vor hele menneskelige værdighed.
Immanuel Kant.

Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode.
Ny Testamente.

George Hunt Williamson afsløret

John J. Robinson

Da jeg skrev mine artikler til Journal of Correlative Philosophy, samlede jeg en hel del oplysninger om forskellige kontaktpersoner inden for de flyvende tallerkners felt. En del af oplysningerne fik jeg aldrig brug for. Mange af dem gjaldt det som George Hunt Williamson opgav om sig selv i »Who's who in Amecica«, (Hvem er hvem i Amerika) og i »American Men of Science« (Amerikanske videnskabsmænd), samt hvad der oplyses om ham på omslaget til hans bøger og i reklamen for bøgerne.

En del af indholdet i denne artikel er kendt af

dem, der læser Saucer News. Imidlertid, da Jim Moseley fortalte mig, at man ved en sådan turistatraktion som »Koralslottet« kan finde visse tvivlsomme oplysninger om Williamson på en fremtrædende plads, anså jeg det for nødvendigt at drage sagen frem igen. Derfor beder jeg om opmærksomhed for følgende redegørelse.

Mr. Allen Weber som tilhører ledelsen af universitetet i Evanston, Illinois, har i et af ham underskrevet brev benægtet, at Williamson har erhvervet doktorgraden ved NorthWestern University og bedt om Williamsons adresse for at kunne forbyde ham at give sådanne oplysninger.

University of Arizona har på det kraftigste benægtet, at Williamson er tildelt nogen doktorgrad eller anden udmærkelse. Universitetet oplyser, at han ikke var kvalificeret til alm. stipendium i februar 1951 og aldrig senere har fået sådan et — dette er meddelt i et brev, underskrevet af David Windsor, registrator og Director of Admission, University of Arizona, Tucson, Arizona, dateret 13. april, 1960.

Opgivelsen af Williamson i »American Men of Science«, samt i publikationer omkring hans bøger, at han erholdt staten Illinois arkæologiske selskabs guldnøgle, er tilbagevist af Mr. William Smail, forhenværende præsident i selskabet, som oplyser, at kun tidligere præsidenter, af hvilke han kender dem alle personligt, har fået guldnøglen. Han benægter, at Williamson har været medlem af selskabet, og opgiver, at denne aldrig har modtaget guldnøglen — dette er meddelt i et af Mr. Smail den 30. maj 1960 underskrevet brev. Samtidig tilbageviser også Mr. Ed. Meiners, den fungerende præsident i selskabet, de oplysninger, som Williamson giver, og oplyste, at han kontaktede Williamsons forlæggere vedr. sagen — dette meddeles i et brev, underskrevet af ham den 14. marts 1960.

Williamsons oplysning om medlemskab i »American Association for the Advancement of Science« (Amerikansk selskab for videnskabens fremme), meddeles i et brev fra Washington, underskrevet af Mr. Hans Nussbaum, Business Manager i A.A.A.S., at være ophørt i 1956.

Redaktøren af »American Men of Science«, Jasques Cattel, meddeler i et af ham underskrevet brev, at på grund af de mange forespørgsler er der foretaget en undersøgelse, og at Williamsons navn skal udelades i de kommende oplag.

Det nationale antropologiske og arkæologiske museum i Lima, Peru, forsikrer at det nationale arkæologiske selskab aldrig har set noget til den store inkamur eller rester deraf, som Williamson siger, han har opdaget; den peruvianske regering har heller ikke givet Williamson nogen tilladelse til at foretage arkæologiske udgravninger. Dette er meddelt i et brev, underskrevet af sekretæren, George C. Muscle.

I lyset af alle disse breve, er jeg tilbøjelig til at tro, at Great Western University of San Francisco, Kalifornien (om hvilket man ikke kan få oplysninger fra pålidelig kilde), er en aflægger af det Western University of San Diego, som den sammensluttede handelskommission i 1951 forbød at sælge doktorgrader i medicinfri lægekunst (drugless healing). Det blev endvidere forbudt dette massageinstitut at anvende ordet universitet.

Det forekommer mig, på grund af at officielle kilder ikke godtager dette »universitet«, at afdelingen for antropologi ved Great Western University er en afdeling af et »fusk-universitet«, og ikke anerkendt af nogen institution. Læserne husker måske, at Williamson sagde, han var leder af denne afdeling for antropologi.

En del af de ovenfor give oplysninger, er tilstillet mig af personer som ønsker at være anonyme. Imidlertid skal det ved kontrol vise sig, at samtlige oplysninger er i overensstemmelse med sandheden.

Her følger en del oplysninger om, hvad Williamson har foretaget sig i den sidste tid.

I august 1961 rapporterede Mr. Takanashi, redaktør af Japans UFO Intelligence og en meget god ufoforsker, at Williamson var rejst til Japan med S. S. Sanuki Maru på et pas som bar navnet L. Obrenovic. Eftersom det er ulovligt at forfalske pas, undrede man sig over dette. Williamson har forklaret, at han, fordi Obrenovic var svært at udtale, anvendte navnet Williamson i sit daglige liv.

Vi har imidlertid en del yderligere oplysninger om dette navn, thi det anvendes første gang i forbindelse med en bryllupsceremoni i San Louis Obespo, Kalifornien, kort før første januar 1961. Denne dag indeholdt Telegram Tribune i ovennævnte by historien om, at H. K. H. Prins Michel

d'Obrinovic-Obilic van Lazar, Hertug af Sumadya, havde overværet en bryllupsceremoni sammen med sin hustru og sin søn Marc, fra Paris. Historien meddeler videre, at prinsen var en kendt antropolog, som skrev under forfatternavnet George Williamson.

En kontrol hos de jugoslaviske myndigheder viste, at en kongelig familie med navnet Obrenovic fandtes indtil året 1903. Dette år blev familiens overhoved snigmyrdet af revolutionære, og man kender intet til nogen nulevende efterkommere.

Det er muligt, at George Hunt Williamson er en Obrenovic af fødsel, men hans påstand om at være familiens overhoved må bekræftes af genealoger. Selv er jeg en Robinson, men jeg betvivler stærkt, at jeg er nærmere i slægt med grenens ophav — en vis Lewilyn ap Tango of Wales.

Kommentar:
Williamson var et af vidnerne til George Adamskis ørkenkontakt, som det beskrives i dennes første bog »Flyvende tallerkner er landet«. Han anses for at være en »Contactee« eftersom han, dels på psykisk vis, dels over radio, modtager meddelelser, som opgives at komme fra rummennesker. Han er forfatter til en række bøger om UFO, men er senere afvist af Adamski, som anser ham for et vrøvlehoved, der finder på historier, bl. a. om det store hvide broderskab.

George Williamson synes at være et psykologisk mysterium. I sine bøger gør han et meget overspændt indtryk.

Søkaren

Søkaren er et nyt skandinavisk tidsskrift — og det lover godt. Det er vel nærmest et talerør for psykisk forskning, men det er en psykisk forskning, som ser ud til at have benene på jorden.

Vi kan anbefale at læse »Søkaren«, selv om der er meget af det, som »Søkaren« behandler, der ud fra vor viden er let forklarligt, men det er interessante artikler, og redaktionen gør ingen mystik ud af tildragelserne — påpeger blot vor tids uvidenhed og behandler emnet sobert og neutralt.

Holder »Søkaren« denne linie, har vi fået en hjælper i kampen mod visse yderliggående og fremskridtsfjendtlige kredse.

»Søkaren«s adresse er: Sven Magnusson, Box 3063, Stockholm 3, Sverige.

Adamski til Danmark og Norge

I et brev af 20/11 meddeler vor belgiske medarbejder, at Adamski kommer til Belgien, inviteret af den belgiske afdeling af IGAP. Tidspunktet bliver sidst i maj eller først i juni.

I denne periode vil vi også invitere ham til Danmark og Norge, hvor alle interesserede vil få mulighed for at møde ham. For at holde den enkeltes udgifter så langt nede som muligt vil der denne gang blive arrangeret møder flere steder — et hastigt overblik peger i retning af fem møder, nemlig i København eller Nordsjælland, det sydlige Jylland, det nordlige Jylland, Bergen og Oslo.

For at få et nogenlunde overblik over, hvor stor interessen er i de forskellige dele af landet, bedes De straks uden forbindende meddele os, hvis De er interesseret. Anfør venligst, om De kommer alene, eller hvor mange der evt. vil være med Dem. Vi kender på nuværende tidspunkt ikke flere detaljer, og de økonomiske konsekvenser kan vi kun gisne om, men vi regner helt sikkert med, at entreen for den enkelte dansker ikke vil komme til at overstige 10 kroner.

Nærmere enkeltheder vil blive meddelt gennem UFO-NYT.

Det kan samtidigt nævnes, at Adamski for nylig har haft lejlighed til at føje et par meter til sin farvefilm, da han filmede et rumskib i nærheden af sit hjem.

Hele filmen, nymonteret, så denne sidste tildragelse også er med, tilgår undertegnede kort efter nytår. Filmen vil være det eneste eksemplar i Europa.

Den vil ikke kunne kopieres.
Alle interesserede vil få lejlighed til at se filmen.

HC/Nils

Når en mand med indflydelse får en gave, bør han altid spørge sig selv: Hvorfor?

Soya.

UFO-møder København

I anledning af, at H. C. Petersen den 15. januar flytter til København, vil der blive afholdt en serie studiemøder der.

Møderne vil blive afholdt hver 14. dag i vinterperioden og vil bl. a. forme sig som foredrags-, films- og spørgeaftener på en sådan måde, at man kan arbejde videre selv, enten privat eller i en gruppe.

Der vil ingen udgift være forbundet med møderne. Interesserede bedes melde sig til Sunds inden 20. december.

Nærmere detaljer om møderne i form af program, mødested og -tid m. v. vil tilgå den enkelte omkring 20. januar.

Der vil ikke være begrænsning i det antal, vi kan modtage, men hold alligevel venligst den planlagte tilmeldingsfrist — det letter planlægningen.

For sidste gang

To gange tidliger har vi advaret de af vore medlemmer, som står opført som kontaktpersoner imod al slags virksomhed, som vi ikke kan sige god for.

Der er i øjeblikket en aktion i gang (måske ubevidst) for at skade UFO-sagen, sådan som vi repræsenterer den, men vel nok især for at skade os og standse vor virksomhed.

Det ser ud til, at der er udsendt materialer til den pulje medlemmer, hvis standpunkt man ikke kender, samt til dem, som man allerede har fundet ud af, er Adamski/HC fjendtlige.

Materialerne er udsendt af hr. H. Lauritzen, som vi desværre aldrig har haft fornøjelsen at møde personligt til trods for, at vi har inviteret ham flere gange. Vi kender ham kun pr. korrespondance samt fra tekniske artikler, som vi har bragt for ham i UFO-NYT.

Vi skal her klart anføre, at en hvilken som helst person har lov til at angribe os — uanset hvilke midler han eller hun tager i anvendelse, og vi skal ikke bekæmpe den igangværende aktion, blot indskrænke os til at opfordre den enkelte til at bruge sin egen sunde fornuft.

Verden over har mennesker med andre meninger og især med andre indstillinger bekæmpet UFO-sagen på mange forskellige måder. Endnu har ingen dog formået at standse Adamskis »International Get Acquainted Program«. Mr. Carol Honey var den sidste, som forsøgte, men han led totalt nederlag. Det i Skandinavien startede forsøg er tilsyneladende bygget op efter samme mønster med en lang række breve, som på grund af en tilsyneladende vel forberedt plan, et tilsyneladende reelt og yderst velunderbygget indhold og en synlig forurettet holdning, menes let at proppe i de personer, som man har udvalgt sig. Lad os nu se, om folk er så naive, som man regner med.

De breve, man forelægger, er breve fra folk, som føler sig forurettede, fordi jeg (HC) har nægtet at tale dem efter munden eller sige god for yderliggående synspunkter og i stedet har givet dem min uforbeholdne mening. Alle, som kender mig, ved, at sådan er jeg, sådan har jeg altid været, og sådan vil jeg altid være. Kan man ikke tåle at blive modsagt eller tåle mig i øvrigt, behøver man blot at lade mig have arbejdsro, så er der intet lettere for mig end at glemme noget, som aldrig har eksisteret for mig. Men det er tilsyneladende fra dette punkt, at den rendyrkede egoisme, martyrbevidstheden og bagholdsplanerne tager deres udgangspunkt. Nå, det er jo ikke første gang, vi er i ildlinien, og det er vel heller ikke den sidste, de vil vel altid være på krigsstien — de forurettede, de sarte, de »rene«.

Som bekendt er undertegnede (HC) Adamskis medarbejder i »IGAP« med en international opgave foran mig — måske er det i virkeligheden denne virksomhed, man frygter, jeg ved det ikke.

Denne henvendelse er vort sidste bidrag i denne sag gennem UFO-NYT, idet vi ikke vil bede den nye redaktion om spalteplads til forsvar imod angreb — helt bortset fra, at UFO-NYT ikke gerne skulle drages ned på så lavt et plan. Betyder vi virkelig så meget, at vi skal bekæmpes, tager vi det som et tegn på, at vor aktivitet trænger godt igennem, og hvad gør det så, at oppositionen hyler op.

Vær helt klar over — og husk det venligst — at vort liv er viet UFO-sagen i et konstruktivt sam-

arbejde med ærlige mennesker i et forsøg på at bibringe de, der ønsker at høre det, den sandhed om UFO-sagen, som vi hele tiden får kendskab til gennem bl. a. Adamski og hans medarbejdere. Vi vil fra nu af vende den anden kind til vel vidende, at alt negativt stadig har sin begrænsede levetid.

Aktionens generelle resultat vil nok lade vente lidt på sig, idet man sikkert vil gå langt videre, end man har gjort hidtil — at bestræbelserne ikke vil lykkes, skal vi ikke spå, men bede Dem konstatere selv.

Det er således fortsat Deres egen sag, om De vil støtte den UFO-sag, vi repræsenterer, eller om De vil være et redskab i bestræbelserne for at standse udbredelsen af sandheden, sådan som det er foregået i 7 år.

Vi håber, at UFO-NYT ikke vil blive ramt af aktionen, for den nye redaktion vil man vel ikke angribe, før man kender dens kurs. Skulle det alligevel ske, med det resultat, at bladet må ophøre med at udkomme, eller redaktionen ikke får mulighed for at bringe de materialer, som hovedparten af læserne ønsker, lover vi at træde til igen.

SIDSTE:

Et medlem af kontaktudvalget, overlærer Vagn Dybkær, Kolding, har netop meddelt os, at han har set flere af de rundsendte breve. Han udtrykker sin store forbavselse over at se, at hr. Lauritsen søger at bilde folk ind, at SUFOIs kontaktudvalg det sidste år har været splittet, og at samme kontaktudvalg har afsat HC...

Da jeg ikke er valgt af nogen, er det lidt vanskeligt at se, hvem der skulle kunne afsætte mig — derimod har jeg valgt og oprettet kontaktudvalget.

For ca. 1/2 år siden bad jeg samme udvalg prøve at finde udveje for at overtage udgivelsen af UFO-NYT, som jeg gerne ville løses fra på grund af et alt for stort arbejdspres. Korrespondancen med hjemlige så vel som udenlandske interesserede er så omfattende, at det sammen med det arbejde, samarbejdet med Adamski har medført, beskæftiger os i al vor fritid.

Kontaktudvalget har ikke været splittet — der har været frafald af et medlem og tilgang af et andet, men det kan da vel næppe drejes til at dække betegnelsen splittet.

Vi står så allerede over for to direkte usandheder eller mangel på kendskab til de faktiske forhold. Resten af det udsendte ser ud til at indeholde en grundlæggende sandhed omend en spinkel, og over dette skrøbelige skelet er en mægtig historie spundet.

Vi må dybt beklage de medlemmer, som bliver vildledt gennem sådanne bestræbelser, så brug for alt i verden Deres sunde fornuft — det vil sige, hvis De ikke, sådan som jeg tror, de fleste har det, ved bedre og i det stille morer Dem, fordi både Adamski og jeg hele tiden har sagt, at modstanderne nok en dag skulle vise deres sande ansigt.

Eftertryk forbudt.

Jytte og HC

A pro pos

Vi ved ikke selv, hvor et ord vi har talt,
som en lynsnar pil farer hen
om det rammer i blinde, hårdt eller blidt,
en fjende eller en ven,
om det sårer den, vi har allermest kær,
eller bringer ham lindring og trøst,
om det borer sin gift eller bærer et håb
til et vildfremmed menneskes bryst.

Vi ved ikke selv, hvad en handling af os
kan skabe af fryd eller ve,
men med hver lille handling sår vi et frø
skønt vi aldrig får høsten at se.
Men en kærlig dåd har et agern lagt
i Guds levende muldjord ned,
og træet vil vokse med skygge og ly
for den lidende menneskehed.

Vi ved ikke, om vore tanker har bragt
os had eller kærlighed
for tanker er ting er fugle i flugt,
— tanker er virkelighed,
de følger kun universets lov,
på hvilken der aldrig går brud:
At alt vi har skabt skal vi møde igen
— selv hver tanke, vi sendte ud.

(Digterens navn ukendt for red. kan De sige os det).

Jordens fred kan komme til at afhænge af rummet

Af Sydney J. Harris

Det bedste håb om fred i denne verden opstod måske den 8. april 1960, da videnskabsmændene fra det „Nationale Radio-astronomi-observatorium" startede deres „Projekt OZMA" ved Green Bank, West Virginia.

„Projekt OZMA" er et nyt radioteleskop der drejer sig uophørligt, med sit enorme, skålformede, 85 fod store „øre" rettet mod mælkevejens vibrationer, i håb om at høre et eller andet ekko af menneskeligt liv, der genlyder gennem Kosmos.

Liv på andre planeter var en science-fiction myte for kun nogle få år siden. I dag er det blevet en afgjort mulighed. Jeg foreslår hermed, at man øser endnu mange hundrede millioner dollars i sådanne projekter, — for intet mindre end opdagelsen af liv et andet sted synes at være i stand til at forene menneskeheden.

Frygten for en eller anden angriber udefra, har været den vigtigste af de kræfter, der har drevet menneskenes samfund frem til stadig større enheder. Familier blev til stammer, stammer blev til byer, byer blev til fyrstendømmer og fyrstendømmer blev til nationer, — men kun, når frygten for en fælles fjende tvang dem til at regne deres egne uoverensstemmelser for underordnede. Kærlighed og sund fornuft har beklageligvis aldrig været tilstrækkelige bevæggrunde.

Nu er verden for lille til sådanne konflikter, og krig er blevet en skæbnesvanger boomerang. Men moralsk og følelsesmæssigt er vi tusinder af år bagefter vor teknologi. Det er netop vor tragiske situation.

Hvad vi trænger til, og det så snart som muligt, er at opdage liv, — i det mindste i en eller anden ikke alt for fjern galaxe. Vi kunne da rette al vor frygt og har imod en anden planet. Og så ville samtidig russerne, eskimoerne, kongoleserne og araberne — pludselig synes at være vore egne slægtninge — hvad de jo i virkeligheden er.

Og hvis vi kunne opdage, at „menneskeligt" liv — eller i det mindste intelligent liv — havde udviklet sig anderledes et andet sted, så at disse skabninger f. eks. var født uden sans for moral, eller uden følelser, som vi kunne opdage og genkende — så ville vi føle os endnu nærmere knyttet til hinanden i et koldt og frygteligt univers.

Intet andet, end tilstedeværelsen af en fælles fjende, en kollektiv trussel, kan bringe os nærmere til hinanden. De græske by-stater forenede sig imod perserne, ligesom de amerikanske kolonier sluttede op imod den britiske uretfærdighed. I virkeligheden er alle moderne nationer (og nationalisme er kun nogle få århundreder gammel, simpelt hen et gennemgangsstadium i det menneskelige samfund) blevet til som resultat af pres udefra.

Vi har nu udtømt alle sådanne jordiske muligheder. Vi lever usikkert i en to-polet verden, hvor to mægtige stormagter er i stand til at knuse hinanden samtidigt. Vi kan kun håbe på hjælp fra en fjern stjerne, som kan lamslå os, så vi kommer til at erkende vort broderskab.

Chicago Daily News.

Magnetiske storme kan formørke folks sind

En magnetisk storm berøver jævnligt vore kompasnåle deres sædvanlige ligevægt, de skælver som i den største ophidselse og giver sig til at pege i forkerte retninger.

Kan magnetiske uvejr have en lignende virkning på mennesker, så de sindsforstyrres og mentalt drejer i gale retninger?

Er der en sammenhæng mellem det magnetiske „vejr" — det er lige så lunefuldt fra dag til dag som det, meteorologerne sædvanligvis arbejder med — og antallet af nervøse sammenbrud, sindsformørkelser og selvmordsforsøg?

En første dyberegående undersøgelse på dette felt, der hidtil ikke har interesseret videnskaben synderligt, er netop offentliggjort fra amerikansk side.

Materialet er i de sidste dage blevet studeret på Meteorologisk Instituts geofysiske afdeling, hvis chef er statsmeteorolog Johannes Olsen.

Han må indrømme, at der virkelig synes at være en vis forbindelse mellem på den ene side psykiske forstyrrelser, som de afspejles i mængden af hospitalsindlæggelser, og på den anden side de magnetiske storme, som for Danmarks vedkommende bliver løbende registreret på en station i Rude Skov.

Der er hermed åbnet en ny forsknings-front, som

først og fremmest kræver medicinsk indsats, men også appellerer til de videnskabsmænd, der under navn af geofysikere beskæftiger sig med vore naturlige omgivelsers fysiske kræfter.

Måske kan man her skaffe ny viden om psykiske lidelser i særdeleshed og menneskelig opførsel i almindelighed.

Hvad er en magnetisk storm?

Den har sin oprindelse i 150 millioner kilometers afstand fra os, nemlig på Solen.

Når et område på Solen af måske helt op til 50.000 kvadratkilometers størrelse flammer op i en kæmpeeksplosion, bliver atomkernerne fra grundstofferne brint og helium i umådelig mængde slynget ud i verdensrummet.

Denne partikelbyge, der meget malende kaldes solvinden, kan have kurs mod Jorden, hvis atmosfære den i givet fald rammer et døgns tid efter det blot minutlange udbrud.

Og idet atomkernerne som hastige projektiler farer ind i vore luftlag, får de i kraft af deres elektriske ladning højest mærkbare virkninger.

I polegnene, hvor bombardementet især sætter ind som følge af Jordens magnetiske kræfter, bryder polarlysene frem. Luftens smådele i 80—100 kilometers højde bliver ledende og lysende akkurat som luften i vore lysstofrør.

Radioteknikerne fortvivler, fordi de luftlag, der normalt tilbagekaster radiobølger, får deres smådele flået itu, så radiokommunikation omkring polerne umuliggøres, undertiden i dagevis, indtil en heling har fundet sted.

Og dels i polarlysringene, dels langs Jordens ækvatoriale mavebælte, men her rigtignok i flere jordradiers højde, opstår der variable ringstrømme af op til en million amperes styrke.

Nu raser den magnetiske storm og det med desto stærkere udslag, jo nærmere polarlysringene målingen sker.

Allerede almindelige skibs- og lommekompasser besættes af uro i de timer, det især går løs.

Men endnu mere ophidses de magnetiske stationers såkaldte variometre, der har deres magnetnåle ophængt uden snoningsmodstand.

Man har i Rude Skov været ude for fem graders misvisning i forhold til den retning, hvori nålene normalt peger. Og i Godhavn har man oplevet op til fjorten graders variationer.

Samtidig opstår altså — hvis ellers de amerikanske resultater holder stik — mentale forstyrrelser hos folk, der er disponeret derfor.

Man føler straks lyst til at spørge, om sindslidevægten mon er påfaldende ringe i det såkaldte nordlysbælte, over hvis landområder — bl. a. Sydgrønland, Island og Nordnorge — der næsten hver nat ses nordlys som udtryk for særlig stærk magnetisk uro.

Lad det i den forbindelse være nævnt, at Danmark med sin placering midt på den nordlige halvkugle repræsenterer et jordmagnetisk mellemleje.

— De naturgivne omgivelsers indflydelse på menneskers opførsel og befindende har været diskuteret siden tidernes morgen, siger statsmeteorolog Johannes Olsen.

Endnu i dag findes der ældre folk, som ud fra indre fysiske fornemmelser profeterer om omslag i vejret.

Men hele denne sag har mærkelig nok hidtil ikke interesseret videnskaben, måske fordi det er så svært at se en logisk sammenhæng mellem fænomenerne.

Hvad specielt angår det „vejr", vi jordmagnetikere dagligt beskæftiger os med, så demonstrerede et par tyske forskere rigtignok i trediverne en vis forbindelse mellem 40.000 mentale sygdomstilfældes fordeling over en fem års periode og forekomsten af 67 magnetiske storme i samme tidsrum. Men deres resultater blev aldrig statistisk behandlet.

Når nu tre medicinske professorer i staten New Cork, Charles Bachman, Robert Becker og Howard Freidman, har taget emnet op pany, har det en særlig baggrund.

Man er for nylig kommet ind på, at der i levende organismer findes elektriske strømsystemer, muligvis med en vis kontrollerende funktion, og at de kan påvirkes af passende kræfter i de naturlige omgivelser.

Her må magnetiske storme umiddelbart tiltrække sig opmærksomhed.

Samtidig med at sådanne storme registreres på vore observatorier, fremkalder de ved induktion elektriske strøm-variationer i ethvert legeme, der er ledende.

Man har oplevet, at elektriske ledninger mellem to

byer har ført en strøm på 25 ampere, skønt spændingen var afbrudt.

I Sverige har man været ude for, at automatiske stopsignaler i jernbanetrafikken kom i uorden.

Og under en magnetisk storm i 1958 varierede spændingen i atlantkablet mellem England og Canada med over 5.000 volt i løbet af to minutter.

I fortsættelse heraf kan man udmærket tænke sig, at der i det menneskelige legeme opstår strømvariationer, som kan virke mentalt generende...

De tre amerikanske forskere har arbejdet dels med antallet af indlæggelser, i alt næsten 29.000 i løbet af godt fire år, på otte psykiatriske hospitaler i staten New York, dels med antallet af magnetiske storme, som i samme tidsrum er registreret på et observatorium i Virginia.

I den hensigt at lade den eventuelle sammenhæng få enhver mulighed for at give sig tilkende har de sammenlignet indlæggelsernes og stormenes hyppighed i alle tænkelige perioder af én, to, tre, fire og fem ugers varighed.

Og de har for perioderne på fire og fem uger, hvori jo tilfældige afvigelser udjævnes, fundet en overensstemmelse, som de selv kalder forbavsende stor. (Matematisk kyndige vil udbede sig korrelations-koefficienten. Den er henholdsvis 0,26 og 0,27.)

— Når man tager i betragtning, hvor lang tid der kan gå mellem tidspunktet for et sygdoms-udbrud og tidspunktet for en hospitalsindlæggelse, må man ganske rigtigt kalde den fundne sammenhæng overraskende stor, siger Johannes Olsen.

Vi kommer næppe udenom, at en vis forbindelse mellem magnetiske uvejr og psykiske forstyrrelser virkelig eksisterer.

De amerikanske videnskabsmænd har også i deres analyser sammenholdt den totale magnetiske uro fra dag til dag med patient-indlæggelsernes fordeling, men ikke her fundet synderig overensstemmelse.

Det er „stormene" — og kun dem — der kan aflæses i de hospitalsmodne sindsforstyrrelsers forekomst i undersøgelses-området, der geografisk ligger på samme bredde som Lissabon og Neapel.

Om det så er stormene i sig selv, der virker udløsende, eller måske andre geofysiske kræfter med snæver tilknytning dertil, tør man foreløbig ikke udtale sig om.

Da antallet af magnetiske uvejr varierer i takt med de såkaldte solpletters hyppighed — de er flest, når solpletterne er det, og det vil sige hver ellevte år — har materialets datering interesse.

Det er perioden fra midten af 1957 til efteråret 1961, der er undersøgt.

Solpletternes og dermed sol-eksplosionernes antal kulminerede i det geofysiske år, der netop begyndte ved midten af 1957.

Vi befinder os i øjeblikket i en roligere periode.

Artiklen, som er fra Berlinske Aftenavis, den 11. januar 1964, nævner ligeledes at der muligvis kan være en forbindelse mellem krig og solpletter.

A. H.

Bliver det et sted ude i rummet, at videnskaben en dag opdager, hvilket stof tanker er gjort af

Ought to be translated

På den 14. internationale kosmonaut-kongres, som den 26. september 1963 slog portene op i UNESCOs prægtige glashus i Paris for over tusinde deltagere (tre fra Danmark) var bio-elektronnisk fjernstyring af en menneskehjerne et af dagens samtale-emner.

Om dette emne skriver Erik Dreyer til Ekstrabladet:

»Perspektiverne er lige så fantastiske som frygtindgydende. Russerne skal, det indrømmer selv amerikanerne, være længst fremme på dette felt. I alt otte russiske forskningscentre arbejder med spørgsmålet, og i USA har begrebet allerede fået sit eget særlige navn indenfor rumforskningen under den magiske forkortelse PIAPACS.

Allerede nu ved man fra forsøg med sindslidende, at man ved at indplante fine platinelektroder i hjernemassen og gennem den sende svage strømme til forskellige hjerne- og nervecentre, er i stand til at fremkalde reaktioner, følelser og forestillinger på kommando hos forsøgspersonen.

Mennesker, der sendes ud i rummet, må handle lige så præcist som det kostbare udstyr, der omgiver dem. Almindelig radio- og fjernsynskontrol med piloten bliver for primitiv og usikker i fremtidens rumfart.

Det er derfor, at man nu arbejder under højtryk med at finde frem til helt nye kommunikationsformer, der bygger på, hvad teknikerne foreløbig kal-

der bioelektronisk tankeoverføring, hvor kontakten mellem kontrolstaben på Jorden og menneskene i rumskibet sker gennem radiobølger og elektroniske påvirkninger, helt uden om de normale sansers brug.

Et af de eksperimnter, amerikanerne ser frem til en dag at udføre, er overføring af tankeenergi mellem mennesker, der befinder sig under indflydelse af Jordens tyngdekraft, og mennesker, der i et rumskibslaboratorium er nået ud til et punkt, hvor al tyngdekraft er ophævet.

Hvordan opstår en tanke, og hvordan overføres den fra et menneske til et andet? Hvad er telepati? Det bliver ude fra dette satellitlaboratorium, man muligvis kommer disse gåder et stort skridt nærmere, mener den berømte amerikanske neuro-fysiolog Andrija Puharich.

Men betyder elektronisk fjernstyring af menneskesjælen et fremskridt for rumforskningen, hvilke farer byder det så ikke på her på vor egen klode? Der var mange, der gyste, da Eugene B. Konecci fra USAs rumforskningsprogram NASA i går på talerstolen berørte dette problem.

Som den lømmel, rumforskningen endnu er blandt de mere bedagede videnskaber, vokser den jævnt.

Det stod også efter gårsdagens forelæsninger og debat klart, at eksperterne efterhånden er rygende uenige om »faren« ved radioaktiv bestråling af menneskets organisme. Ikke sådan at forstå, at man er i tvivl om de frygtelige konsekvenser, intensiv bestråling har.

Men hvordan med de *små* doser?

Frankrigs chefmediciner inden for læge-kosmonautisk forskning, R. Grandpierre, er af den opfattelse, at radioaktiv bestråling i mild form og indtil en vis foreløbig ukendt grænse, muligvis slet ikke er skadelig, men livgivende og stimulerende.

— Når alt kommer til alt, har vi jo levet og levet ganske udmærket gennem nogle tusinde år i omgivelser, der er fulde af naturlig radioaktivitet, sagde han.

Den gængse opfattelse har været, at selv små, milde doser blev farlige, hvis de blev gentaget, fordi virkningen måtte forventes at være resultatet af den samlede bestrålingsmængde gennem et menneskeliv. Men en østrigsk radiolog, som for nogen tid tilbage fandt på at give alvorligt sindslidende patienter korte, men ret kraftige røntgenbestrålinger af hele kropsfladen, konstaterede, at disse syge i et forbløffende antal fik det meget bedre og genvandt deres energi. Og i Sputnik 5 spirede plantefrøene hurtigere og bedre end på Jorden efter ude i rummet at have været bombarderet af kosmiske stråler.«

Ordene »elektronisk fjernstyring af menneskesjælen« har en metallisk og hård klang — og leder uvilkårligt tanken hen på robot-styrede individer, der er berøvet egen fri vilje og er underlagt skrupelløse personers forgodtbefindende. Men — mon alligevel ikke vi skal se disse omfattende russiske og amerikanske eksperimenter i et helt andet lys. Vi må i hvert fald konstatere, at en udvidet interesse for telepati og tankens opbygning og struktur er opstået i trit med, som rumforskningen skrider frem. Kunne det tænkes at have forbindelse med, at man måske forlængst er blevet klar over, at der i rummet befinder sig mennesker med udviklede telepatiske evner?

A.H.

Et lille eksempel på, *hvor* lidt der skal til, for at tragiske misforståelser kan opstå:

»En mand er fanget i et eller andet land og sigtes for spionage. Han bliver dømt til døden. Dagen før denne skal forrettes, kommer der et telegram fra det hemmelige politi. Det lyder kort og godt: »Frigives ikke skydes.« — Mandens liv er afhængigt af, *hvor* et lille, uskyldigt komma bliver placeret i sætningen.

Appel til de intellektuelle

Verdenssituationen, præget af elendighed og krigsfare som den er til trods for de storslåede og vidunderlige muligheder, som strålende fremskridt byder på, er åndelig talt formørket og vanærende. Den krænker vor æresfølelse såvel som vor menneskeværdighed, og det er nødvendigt at bringe dette til ophør så hurtigt som muligt.

Når jeg henvender mig til de intellektuelle på et tidspunkt, hvor de videnskabelige og tekniske fremskridt endelig har sat os i stand til at oprette en velfærdsæra og blomstringstid for alle, er det fordi løsningen af vore problemer udelukkende findes på et niveau, hvori intellektet råder.

Sat i relation til den tekniske fremgang, der sker med kæmpeskridt, er det jo nu sådan, at den åndelige udvikling stagnerer, hvis den da ikke er i tilbage-

gang. Ånden er stadigvæk lænket til forældede forestillinger, og mennesket når ikke så vidt, at det kan træde ud af den skal, som tusindårige fordomme har skabt.

Nationalisme, denne spidsborgerånd, er i dag uforenelig med de mægtige bedrifter, der har fundet sted i verdensrummet, og som bogstavelig talt sprænger vore grænser, magtblokke og imperier, ja, endog de stedse mere indsnævrede rammer for vor uanselige planet.

De tekniske og videnskabelige fremskridt kræver nemlig en fuldstændig og rationel omstilling af vort åndelige jeg i retning af et højere stade og fortsat udvikling i forhold til KOSMOS, såfremt vi da ønsker, at de nævnte fremskridt skal redde os og ikke føre til fortabelse af legeme og sjæl.

Lad os dog sige farvel til grænser, politiske partier, patriotiske følelser, magtblokke og ubestandige imperier, og lad os løfte i flok op over vor planet, op i de kosmiske dimensioner. Lad os blive BORGERE I UNIVERSET, større, ædle og frigjorte, hvilket er absolut nødvendigt for at forsone folkeslagene og sikre en definitiv, våbenløs fred.

Fremskridtet har givet os en så at sige magisk, men fredelig slagkraft, en slags overmenneskelig slagkraft, som er i stand til at beherske elendighed og krig, vor egen klode og himmelrummet over os. Det passer sig ikke længere for os at kives og slås; vi skal forene os, mennesker indbyrdes og folkeslag indbyrdes for i samdrægtighed at stile mod vidunderlige målsætninger inden for alle felter.

Kampen mellem de to blokke, de to systemer: det kapitalistiske og det kommunistiske er et tilbagelagt stadium, som ikke længere finder retfærdiggørelse, hverken på det økonomiske eller på det ideologiske plan. Der, hvor vi står i dag, er der ikke længere plads for en anden ideologi end den, der er fundamentet for det nye menneske, befriet for alle slagger, renset og helt igennem vendt mod fremtiden på vej til stjernerne. Denne storslåede og ophøjede ideologi, som er i overensstemmelse med fremskdidtet og de nye tider, er netop derved acceptabel for de to blokke.

Ja, det er ad de kosmiske veje, som åbner sig for den menneskelige opfindsomhed, at vi fra nu af skal stile mod stjernerne, mod en ubegrænset forædling af vort åndelige Jeg, mod muligheder der giver os universet i eje, ja, på en vis måde mod en frigørelse hvor det absolutte, det guddommelige, og menneskeheden smelter sammen til et stort hele.

sign. *Salkazanov.*

Ovennævnte tekst er uddrag af et skrift udgivet af „Centre des Citoyens de l'Univers" under adresse: Observatorire libre du Parc-Saint-Rémy, Saint-Dénis, (Seine), Frankrig.

Fra „Lumières dans la Nuit", januar 1964.

Oversat: Aage Voss.

Hvordan fungerer vor hjerne?

Vi ved mere om atomet end om den hjerne, der udforsker atomet. Flere og flere hjerneforskere hælder til den antagelse, at der ustandseligt kredser elektriske impulser gennem de 12 millarder nerveceller, som opmagasinerer erindringerne. Idet vi tænker eller prøver at huske et eller andet, træder en særlig søgemekanisme i virksomhed, farer hen over „lageret" og finder det ønskede. De elektroniske „robotter" arbejder efter et lignende princip.

Men det er og bli'r en gåde, hvordan hjernen så lynhurtigt kan vælge det rigtige blandt mange millioner muligheder. Meget tyder på, at alt, hvad vi oplever fra vugge til grav, gemmes i en del af hjernebarken, som ikke er større end en tændstikæske.

V. J. B.

Hvorledes udvikler den befrugtede ægcelle sig til den færdige organisme?

Spørgsmålet kan stadig ikke besvares, skønt menneskene har tumlet med det i årtusinder. Biologerne anstiller alle mulige forsøg med befrugtede æg, men må give op over for det store mysterium, hvordan naturen dirigerer og kontrollerer opbygningen af et individs særpræg i art, race, intelligens osc.

V.J.B.

Ja, så er vi færdige – vi håber, at vi har vakt en varig interesse hos mange – held og lykke ind i tiden.

Jytte og H. C.